

Úradný vestník

C 86

Európskej únie

Zväzok 49

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

8. apríl 2006

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I Informácie	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2006/C 86/01	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2005 v spojených veciach C-465/02 a C-466/02: Spolková republika Nemecko, Dánske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev (Poľnohospodárstvo — Zemepisné označenia a označenia pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín — Názov „feta“ — Nariadenie (ES) č. 1829/2002 — Platnosť)	1
2006/C 86/02	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 27. októbra 2005 vo veci C-234/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Audiencia Nacional): Contse SA, a i. proti Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), predtým Instituto Nacional de la Salud (Insalud) (Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Smernica 92/50/EHS — Verejné zmluvy na poskytnutie služieb — Zásada zákazu diskriminácie — Zdravotnícke služby domácich respiračných terapií — Podmienka účasti — Kritériá vyhodnotenia)	1
2006/C 86/03	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 9. februára 2006 vo veci C-305/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Šiesta smernica o DPH — Článok 2 bod 1, článok 5 ods. 4 písm. c), článok 12 ods. 3 a článok 16 ods. 1 — Plnenie v rámci územia štátu — Predaj umeleckých diel dovezených v režime dočasného použitia na dražbe — Provízia dražiteľov)	2
2006/C 86/04	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 25. októbra 2005 vo veci C-350/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Landgericht Bochum): Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte proti Deutsche Bausparkasse Badenia AG (Ochrana spotrebiteľov — Podomový predaj — Kúpa nehnuteľného majetku — Investičná transakcia financovaná hypotekárnou pôžičkou — Právo na odstúpenie od zmluvy — Následky odstúpenia)	2
2006/C 86/05	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 31. januára 2006 vo veci C-503/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (Voľný pohyb osôb — Smernica 64/221/EHS — Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho príslušníka členského štátu — Povoľenie na vstup a na pobyt — Obmedzenie z dôvodov verejného poriadku — Schengenský informačný systém — Záznam na účely zamietnutia vstupu)	3

2006/C 86/06	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. januára 2006 vo veci C-514/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 43 ES a 49 ES — Obmedzenia slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb — Súkromné bezpečnostné služby — Podmienky — Právnická osoba — Minimálne základné imanie — Zábezpeka — Minimálny počet spolupracovníkov — Smernice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávanie odborných kvalifikácií)	4
2006/C 86/07	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. januára 2006 vo veci C-533/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rade Európskej únie (Nariadenie (ES) č. 1798/2003 — Smernica 2003/93/ES — Volba právneho základu)	4
2006/C 86/08	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 9. februára 2006 v spojených veciach C-23/04 až C-25/04 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Dioikitiko Protodikeio Athinon): Sfakainakis AVEE proti Elliniko Dimosio (Dohoda o pridružení EHS-Maďarsko — Povinnosť vzájomnej pomoci colných orgánov — Dodatočné vymáhanie dovozného cla po stiahnutí certifikátov o pohybe dovážaných výrobkov vo vyvážajúcom štáte)	5
2006/C 86/09	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 9. februára 2006 vo veci C-127/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division): Declan O'Byrne proti Sanofi Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA (Smernica 85/374/EHS — Zodpovednosť za chybné výrobky — Pojem „uviedenie do obehu“ pri výrobku — Dodávka výrobcu dcérskej spoločnosti v jeho úplnom vlastníctve)	5
2006/C 86/10	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 16. februára 2006 vo veci C-215/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Østre Landsret): Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen (Odpad — Preprava odpadu — Odpad určený na zhodnotenie — Pojem „oznamovateľ“ — Povinnosti oznamovateľa)	6
2006/C 86/11	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 9. februára 2006 v spojených veciach C-226/04 a C-228/04 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Tribunale amministrativo regionale del Lazio): La Cascina Soc. coop. arl. a i. proti Ministero della Difesa, a i. a Consorzio G. f. M. proti Ministero della Difesa, a i. (Verejné zmluvy na poskytnutie služieb — Smernica 92/50/EHS — Článok 29 prvý odsek písm. e) a f) — Povinnosti poskytovateľa služieb — Platenie príspevkov na sociálne zabezpečenie a daní)	7
2006/C 86/12	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 25. októbra 2005 vo veci C-229/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen): Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke a Petra Schulzke-Lösche, Joachim Nitschke (Ochrana spotrebiteľov — Zmluvy uzatvárané mimo prevádzkových priestorov — Zmluva o pôžičke spojená s nadobudnutím nehnuteľnosti uzavretá za okolností podomového predaja — Právo odstúpenia)	7
2006/C 86/13	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 20. októbra 2005 vo veci C-247/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Beroep voor het bedrijfsleven): Transport Maatschappij Trafic BV proti Staatssecretaris van Economische Zaken (Colný kódex Spoločenstva — Vrátenie alebo odpustenie dovozného alebo vývozného cla — Pojem „dlžný na základe právnych predpisov“)	8
2006/C 86/14	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 9. februára 2006 vo veci C-415/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderpvang Enschede (Šiesta smernica o DPH — Oslobodenia — Poskytovanie služieb spojených so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením, ako aj starostlivosťou a vzdelávaním detí alebo mládeže)	8

2006/C 86/15	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 9. februára 2006 vo veci C-473/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hof van Cassatie): Plumex proti Young Sports NV (Súdna spolupráca — Nariadenie (ES) č. 1348/2000 — Články 4 až 11 a 14 — Doručenia súdnych písomností — Doručenie prostredníctvom orgánov — Doručenie poštou — Vzťahy medzi spôsobmi odoslania a doručenia — Prednosť — Odvolacia lehota)	9
2006/C 86/16	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 26. januára 2006 vo veci C-2/05 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Arbeidshof te Brusel): Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti Herbosch Kiere NV (Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Určenie uplatniteľných právnych predpisov — Pracovníci vyslaní do iného členského štátu — Závazný charakter potvrdenia E 101)	9
2006/C 86/17	Vec C-456/05: Žaloba podaná 23. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko	10
2006/C 86/18	Vec C-14/06: Žaloba podaná 11. januára 2006: Európsky parlament proti Komisii Európskych spoločenstiev	11
2006/C 86/19	Vec C-40/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht München z 8. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Juers Pharma Import-Export GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg	11
2006/C 86/20	Vec C-43/06: Žaloba podaná 27. januára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	12
2006/C 86/21	Vec C-44/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht des Landes Brandenburg z 12. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: Gerlach & Co. mbH proti Hauptzollamt Frankfurt (Oder)	12
2006/C 86/22	Vec C-51/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale di Livorno z 13. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Alberto Bianchi proti De Robert Calzature Srl	13
2006/C 86/23	Vec C-56/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Düsseldorf z 31. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Euro Tex Textilverwertung GmbH proti Hauptzollamt Duisburg	13
2006/C 86/24	Vec C-61/06: Žaloba podaná 3. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	13
2006/C 86/25	Vec C-62/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo z 11. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti Z.F. ZEFESER – Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.	14
2006/C 86/26	Vec C-63/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas z 20. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: UAB Profisa proti Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	14
2006/C 86/27	Vec C-65/06: Žaloba podaná 6. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu	15

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 86/28	Vec C-70/06: Žaloba podaná 7. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	15
2006/C 86/29	Vec C-75/06: Žaloba podaná 8. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	16
2006/C 86/30	Vec C-79/06: Žaloba podaná 10. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	16
2006/C 86/31	Vec C-81/06: Žaloba podaná 8. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	17
2006/C 86/32	Vec C-82/06: Žaloba podaná 8. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	17
2006/C 86/33	Vec C-83/06: Žaloba podaná 9. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike	18
2006/C 86/34	Vec C-89/06: Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	18
2006/C 86/35	Vec C-90/06: Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike	19
2006/C 86/36	Vec C-93/06: Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike	19
2006/C 86/37	Vec C-94/06: Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike	19
2006/C 86/38	Vec C-98/06: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Högsta domstolen (Švédsko) z 8. februára 2006, ktorý súvisí s konaním: Freeport PLC proti Olle Arnoldsson	20
2006/C 86/39	Vec C-100/06: Žaloba podaná 21. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	20
2006/C 86/40	Vec C-101/06: Žaloba podaná 21. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	21
2006/C 86/41	Vec C-105/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	21
2006/C 86/42	Vec C-106/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	21
2006/C 86/43	Vec C-107/06: Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	22
2006/C 86/44	Vec C-110/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu	22
2006/C 86/45	Vec C-113/06: Žaloba podaná 27. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovejvodstvu	23

SÚD PRVÉHO STUPŇA

2006/C 86/46	Vec T-202/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2006 – Alecansan/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o námietke — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva COMP USA — Skoršia národná obrazová ochranná známka Spoločenstva COMP USA — Neexistencia podobnosti tovaru a služieb — Zamietnutie námietok — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“) 24	24
2006/C 86/47	Vec T-251/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 – Albrecht a i./Komisia („Politika hygieny — Veterinárne liečivá — Výrobky obsahujúce benzatín-benzylpenicilín — Rozhodnutie Komisie nariaďujúce pozastavenie platnosti povolenia uvádzania na trh — Právomoc“) 24	24
2006/C 86/48	Vec T-273/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 – Merck Sharp & Dohme a i./Komisia („Lieky na humánne použitie — Povolenie na uvedenie na trh liekov obsahujúcich látku enalapril — Rozhodnutie Komisie nariaďujúce zmenu súhrnnej charakteristiky výrobku — Právomoc“) 25	25
2006/C 86/49	Vec T-293/03: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 – Giulietti/Komisia („Úradníci — Verejné výberové konanie — Vylúčenie z výberového konania — Protiprávnosť oznámenia o výberovom konaní — Neprípustnosť — Odborná prax — Práca na plný úväzok“) 25	25
2006/C 86/50	Vec T-206/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. februára 2006 – Rodrigues Carvalhais/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚PERFIX‘ — Skoršia obrazová ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovný prvok ‚cerfix‘ — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámény — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“) 26	26
2006/C 86/51	Spojené veci T-466/04 a T-467/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. februára 2006 – Elisabetta Dami/ÚHVT („Ochranná známka Spoločenstva — Slovná ochranná známka GERONIMO STILTON — Námietka — Prerušenie konania — Obmedzenie zoznamu výrobkov označených prihlasovanou ochrannou známkou — Spätvzatie námietky“) 26	26
2006/C 86/52	Spojené veci T-376/05 a T-383/05: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. februára 2006 – TEA-CEGOS a i./Komisia („Verejné zmluvy — Verejné obstarávanie v Spoločenstve — Prijatie technickej pomoci pre odborníkov vykonávajúcich krátkodobé expertízy výhradne v prospech tretích krajín, ktorým sa poskytuje vonkajšia pomoc — Zamietnutie ponúk“) 27	27
2006/C 86/53	Vec T-249/02: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 13. októbra 2005 – Fintecna/Komisia („Európsky sociálny fond — Zníženie finančnej pomoci — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Prípravný akt — Neprípustnosť“) 27	27
2006/C 86/54	Vec T-48/03: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 – Schneider Electric/Komisia („Hospodárska súťaž — Koncentrácie — Obnova konania o kontrole po tom, ako Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie zakazujúce koncentráciu — Začatie fázy dôkladného preskúmania — Vzdanie sa koncentrácie — Ukončenie kontrolného konania — Žaloba o neplatnosť — Akty s negatívnymi účinkami — Záujem na veci — Neprípustnosť“) 27	27
2006/C 86/55	Vec T-278/03: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. januára 2006 – Van Mannekus/Rada („Dumping — Dovozy oxidu horečnatého s pôvodom v Číne — Zmena skôr prijatých antidumpingových opatrení — Žaloba o neplatnosť — Námietka neprípustnosti“) 28	28

2006/C 86/56	Vec T-280/03: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. januára 2006 – Van Mannekus/Rada („Dumping — Dovozy spekaného (sintrovaného) horčička s pôvodom v Číne — Zmena skôr prijatých antidumpingových opatrení — Žaloba o neplatnosť — Námietka neprípustnosti“) 28	28
2006/C 86/57	Vec T-42/04: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 13. januára 2006 – Komninou a i./Komisia („Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť — Odloženie sťažnosti namietajúcej konanie členského štátu, ktoré môže viesť k začatiu konania o nesplnenie povinnosti — Riešenie sťažnosti Komisiou — Zásada správneho úradného postupu“) 29	29
2006/C 86/58	Vec T-396/05 R: Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. januára 2006 – ArchiMEDES/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Arbitrážna doložka — Prípustnosť — Naliehavosť — Neexistencia“) 29	29
2006/C 86/59	Vec T-397/05 R: Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. januára 2006 – ArchiMEDES/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Arbitrážna doložka — Naliehavosť — Neexistencia“) 29	29
2006/C 86/60	Vec T-417/05 R: Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 1. februára 2006 – Endesa/Komisia („Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Kontrola koncentrácií — Naliehavosť“) 30	30
2006/C 86/61	Vec T-437/05 R: Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2006 – Brink's Security Luxembourg/Komisia („Predbežné opatrenia — Naliehavosť — Absencia“) 30	30
2006/C 86/62	Vec T-8/06: Žaloba podaná 12. januára 2006 – FAB Fernsehen aus Berlin/Komisia 31	31
2006/C 86/63	Vec T-14/06: Žaloba podaná 16. januára 2006 – K-Swiss/ÚHVT 31	31
2006/C 86/64	Vec T-18/06: Žaloba podaná 23. januára 2006 – Deutsche Telekom/ÚHVT 32	32
2006/C 86/65	Vec T-21/06: Žaloba podaná 21. januára 2006 – Nemecko/Komisia 32	32
2006/C 86/66	Vec T-24/06: Žaloba podaná 24. januára 2006 – Medienanstalt Berlin-Brandenburg/Komisia 32	32
2006/C 86/67	Vec T-28/06: Žaloba podaná 24. januára 2006 – RheinfelsQuellen H. Hövelmann/ÚHVT 33	33
2006/C 86/68	Vec T-29/06: Žaloba podaná 24. januára 2006 – Procter & Gamble/ÚHVT 33	33
2006/C 86/69	Vec T-30/06: Žaloba podaná 24. januára 2006 – Procter & Gamble/ÚHVT 34	34
2006/C 86/70	Vec T-31/06: Žaloba podaná 24. januára 2006 – Procter & Gamble/ÚHVT 34	34
2006/C 86/71	Vec T-35/06: Žaloba podaná 30. januára 2006 – Honig-Verband e. V./Komisia Európskych spoločností 35	35
2006/C 86/72	Vec T-39/06: Žaloba podaná 3. februára 2006 – Transcatab S.p.A, v likvidácii/Komisia 35	35
2006/C 86/73	Vec T-42/06: Žaloba podaná 13. februára 2006 – Gollnisch/Parlament 36	36
2006/C 86/74	Vec T-43/06: Žaloba podaná 9. februára 2006 – Cofira SAC/Komisia Európskych spoločností 37	37
2006/C 86/75	Vec T-44/06: Žaloba podaná 14. februára 2006 – Komisia/Hellenic Ventures a päť ďalších žalovateľných 37	37

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2006/C 86/76	Vec T-45/06: Žaloba podaná 13. februára 2006 – Reliance Industries/Rada a Komisia	38
2006/C 86/77	Vec T-46/06: Žaloba podaná 13. februára 2006 – Galileo Lebensmittel/Komisía	39
2006/C 86/78	Vec T-48/06: Žaloba podaná 17. februára 2006 – Astex Therapeutics/ÚHVT	40
2006/C 86/79	Vec T-50/06: Žaloba podaná 17. februára 2006 – Írsko/Komisía	40
2006/C 86/80	Vec T-53/06: Žaloba podaná 21. februára 2006 – UPM-Kymmene/Komisía	41
2006/C 86/81	Vec T-59/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics/Komisía	42
2006/C 86/82	Vec T-61/06: Žaloba podaná 13. februára 2006 – Talianska republika/Komisía	43
2006/C 86/83	Vec T-62/06: Žaloba podaná 23. februára 2006 – Eurallumina/Komisía	44
2006/C 86/84	Vec T-63/06: Žaloba podaná 16. februára 2006 – Eyropaiki Dynamiki/ESMDDZ	45
2006/C 86/85	Vec T-330/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. februára 2006 – Aqua-Terra Bioprodukt/ÚHVT	46
	SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE	
2006/C 86/86	Vec F-124/05: Žaloba podaná 16. decembra 2005 – A/Komisía	47
2006/C 86/87	Vec F-2/06: Žaloba podaná 5. januára 2006 – Marcuccio/Komisía	48
2006/C 86/88	Vec F-12/06: Žaloba podaná 3. februára 2006 – Suleimanova/Výbor regiónov	48
<hr/>		
	II <i>Úvodné akty</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oznámenia</i>	
2006/C 86/89	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 74, 25.3.2006	49

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 25. októbra 2005

v spojených veciach C-465/02 a C-466/02: Spolková republika Nemecko, Dánske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾

(Poľnohospodárstvo — Zemepisné označenia a označenia pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín — Názov „feta“ — Nariadenie (ES) č. 1829/2002 — Platnosť)

(2006/C 86/01)

(Jazyk konania: nemčina a dánčina)

V spojených veciach C-465/02 a C-466/02, Spolková republika Nemecko, (v zastúpení: W.-D. Plessing, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. Loschelder, advokát) žalobkyňa vo veci C-465/02, Dánske kráľovstvo, (v zastúpení: J. Molde a J. Bering Liisberg, splnomocnení zástupcovia) žalobca vo veci C-466/02, ktorých v konaní podporujú: Francúzska republika, (v zastúpení: G. de Bergues a A. Colomb, splnomocnení zástupcovia) Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, (v zastúpení: C. Jackson, splnomocnená zástupkyňa) proti Komisii Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. L. Iglesias Buhigues a H. C. Støvlbæk, ako aj A.-M. Rouchaud-Joët a S. Grünheid, splnomocnení zástupcovia), ktorú v konaní podporuje Helénska republika, (v zastúpení: V. Kontolaimos a I.-K. Chalkias, splnomocnení zástupcovia), ktorých predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 30. decembra 2002, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, sudcovia J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), J. Klučka, U. Løhmus a E. Levits, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 25. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloby sa zamietajú.

2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania týkajúce sa veci C-465/02 a Dánske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania týkajúce sa veci C-466/02.

3. Helénska republika, Francúzska republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 55, 8.3.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 27. októbra 2005

vo veci C-234/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Audiencia Nacional): Contse SA, a i. proti Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), predtým Instituto Nacional de la Salud (Insalud) ⁽¹⁾

(Sloboda usadiť sa — Slobodné poskytovanie služieb — Smernica 92/50/EHS — Verejné zmluvy na poskytnutie služieb — Zásada zákazu diskriminácie — Zdravotnícke služby domácich respiračných terapií — Podmienka účasti — Kritériá vyhodnotenia)

(2006/C 86/02)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-234/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Audiencie Nacional (Španielsko) zo 16. apríla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 2. júna 2003, ktorý súvisí s konaním: Contse SA, Vivisol Srl, Oxigen Salud SA proti Instituto Nacional de

Gestión Sanitaria (Ingesa), predtým Instituto Nacional de la Salud (Insalud), za účasti: Air Liquide Medicinal SL, Sociedad Española de Carburos Metálicos SA, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr a U. Løhmus, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 27. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 49 ES bráni tomu, aby obstarávateľ v súťažných podkladoch pre verejnú zmluvu na poskytnutie zdravotníckych služieb domácich respiračných terapií a iných techník asistovanej ventilácie ustanovil na jednej strane podmienku účasti, na základe ktorej je účastník povinný v čase predloženia ponuky disponovať kanceláriou prístupnou verejnosti v hlavnom meste provincie, kde bude služba poskytnutá a na druhej strane kritériá na vyhodnotenie ponúk, ktoré pridelením dodatočných bodov uznávajú existenciu, v čase predloženia ponuky, zariadení na výrobu, úpravu a plnenie tlakových fliaš kyslíkom umiestnených v okruhu 1 000 kilometrov od tejto provincie alebo kancelárií prístupných verejnosti v iných v nej upresnených oblastiach a ktoré, v prípade rovnosti viacerých ponúk uprednostňujú podnik, ktorý už predmetnú službu predtým poskytol, pokiaľ sa tieto náležitosti uplatňujú diskriminačným spôsobom, nie sú odôvodnené naliehavými dôvodmi verejného záujmu, nie sú spôsobilé zaručiť realizáciu cieľa, ktorý sledujú alebo idú nad rámec toho, čo je nevyhnutné na jeho dosiahnutie, pričom uvedené prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 184, 2.8.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 9. februára 2006

vo veci C-305/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Šiesta smernica o DPH — Článok 2 bod 1, článok 5 ods. 4 písm. c), článok 12 ods. 3 a článok 16 ods. 1 — Plnenie v rámci územia štátu — Predaj umeleckých diel dovezených v režime dočasného použitia na dražbe — Provízia dražiteľov)

(2006/C 86/03)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-305/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (v zastúpení: R. Lyal, splnomocnený zástupca) proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: C. Jackson a R. Caudwell, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci N. Paines, QC), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 16. júla 2003, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej

komory A. Rosas, sudcovia J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Løhmus (spravodajca) a A. Ó Caoimh, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 9. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si nespĺnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 bodu 1, článku 5 ods. 4 písm. c), článku 12 ods. 3 a článku 16 ods. 1 Šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 1999/49/ES z 25. mája 1999, tým, že použilo zníženú sadzbu dane z pridanej hodnoty na províziu, ktorá je vyplácaná dražiteľom pri predaji umeleckých diel, starožitností a zberateľských predmetov dovezených v režime dočasného použitia na dražbe.
2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 226, 20.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 25. októbra 2005

vo veci C-350/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Landgericht Bochum): Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte proti Deutsche Bausparkasse Badenia AG (¹)

(Ochrana spotrebiteľov — Podomový predaj — Kúpa nehnuteľného majetku — Investičná transakcia financovaná hypotekárnou pôžičkou — Právo na odstúpenie od zmluvy — Následky odstúpenia)

(2006/C 86/04)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-350/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Landgericht Bochum (Nemecko) z 29. júla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 8. augusta 2003, ktorý súvisí s konaním: Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte proti Deutsche Bausparkasse Badenia AG, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann a A. Rosas, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 25. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 3 ods. 2 písm. a) smernice Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov treba vykladať tak, že z pôsobnosti tejto smernice sú zmluvy o kúpe nehnuteľnosti vylúčené, aj keď sú súčasťou peňažného investovania, ktorého financovanie je zabezpečené úverom a pri ktorom sa zmluvné rokovanie, tak pre zmluvu o kúpe nehnuteľnosti, ako aj pre zmluvu o pôžičke, ktorá slúžila výlučne na financovanie, uskutočnilo v rámci podomového predaja.

2. So smernicou 85/577 nie sú v rozpore vnútroštátne predpisy, ktoré stanovujú ako jediný následok odstúpenia od zmluvy o pôžičke jej zrušenie, a to aj vtedy, ak ide o peňažné investovanie, na ktoré by sa nepriznala pôžička, ak by nedošlo ku kúpe nehnuteľnosti.

3. Smernica 85/577 nebráni tomu, aby:

— spotrebiteľ, ktorý v súlade so smernicou využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, musel splatiť sumu pôžičky veriteľovi, aj keď podľa programu vypracovaného pre peňažnú investíciu pôžička slúži výhradne na financovanie kúpy nehnuteľného majetku a je vyplatená priamo predávajúcemu tohto nehnuteľného majetku,

— sa vyžadovalo okamžité splatenie sumy pôžičky,

— vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje povinnosť pre spotrebiteľa, v prípade odstúpenia od zmluvy o hypotekárnom úvere, nielen splatiť prijaté sumy na základe tejto zmluvy, ale navyše zaplatiť veriteľovi úroky uplatňované na trhu.

Napriek tomu, v situácii kedy by Banka dodržala povinnosť informovať spotrebiteľa o jeho práve na odstúpenie od zmluvy, tento by mohol zabrániť tomu, aby sa vystavil rizikám, ktoré sú vlastné takým investíciám, ako sú predmetné investície vo veci samej, článok 4 smernice ukladá členským štátom zabezpečiť, aby ich legislatíva chránila spotrebiteľov, ktorí nemohli zabrániť vystaveniu sa takýmto rizikám, prijatím opatrení, ktorých povaha by zabránila, aby niesli následky realizácie týchto rizík.

(¹) Ú. v. EÚ C 264, 1.11.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 31. januára 2006

vo veci C-503/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (¹)

(Voľný pohyb osôb — Smernica 64/221/EHS — Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je manželom štátneho príslušníka členského štátu — Povoľenie na vstup a na pobyt — Obmedzenie z dôvodov verejného poriadku — Schengenský informačný systém — Záznam na účely zamietnutia vstupu)

(2006/C 86/05)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-503/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (v zastúpení: C. O'Reilly a L. Escobar Guerrero, splnomocnení zástupcovia) proti Španielskemu kráľovstvu (v zastúpení: M. Muñoz Pérez, splnomocnený zástupca), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 27. novembra 2003, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann (spravodajca), C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J. Malenovský, sudcovia S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet a M. Ilešič, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil 31. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Španielske kráľovstvo porušilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 1 až 3 smernice Rady 64/221/EHS z 25. februára 1964 o koordinácii osobitných opatrení o pohybe a pobyte cudzích štátnych príslušníkov prijatých z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia, tým, že zamietlo vstup na územie štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohody o postupnom odstraňovaní kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísanej v Schengene 14. júna 1985, páňovi Faridovi, ako aj tým, že zamietlo udelenie víza na účely vstupu do tohto priestoru páňom Faridovi a Bouchairovi, štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí sú manželmi štátnych príslušníkov členského štátu, len z dôvodu, že o nich bol vykonaný záznam do Schengenského informačného systému na účely zamietnutia vstupu, bez toho, aby najskôr overili, či prítomnosť týchto osôb predstavuje skutočné, aktuálne a dostatočne závažné ohrozenie základného záujmu spoločnosti.

2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. januára 2006

vo veci C-514/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 43 ES a 49 ES — Obmedzenia slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb — Súkromné bezpečnostné služby — Podmienky — Právnická osoba — Minimálne základné imanie — Zábezpeka — Minimálny počet spolupracovníkov — Smernice 89/48/EHS a 92/51/EHS — Uznávanie odborných kvalifikácií)

(2006/C 86/06)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-514/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (v zastúpení: M. Patakia a L. Escobar Guerrero, splnomocnení zástupcovia) proti Španielskemu kráľovstvu (v zastúpení: E. Braquehais Conesa, splnomocnený zástupca), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 8. decembra 2003, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits (spravodajca), generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Ponechaním v platnosti ustanovení zákona č. 23/1992 z 30. júla 1992 o súkromnej bezpečnostnej službe a kráľovského dekrétu č. 2364/1994 z 9. decembra 1994, ktorým sa schvaľuje nariadenie o súkromnej bezpečnostnej službe, ktoré stanovujú zahraničným súkromným bezpečnostným službám podmienky na výkon ich činnosti v Španielsku, a to povinnosť:

- mať právnu formu právnickej osoby,
- vlastniť stanovené minimálne základné imanie,
- zaplatiť zábezpeku španielskemu orgánu,
- zamestnávať minimálny počet zamestnancov v rozsahu, v akom sporný podnik vykonáva svoje činnosti v iných oblastiach ako preprava a distribúcia výbušnín,
- všeobecne pre členov ich personálu získať špeciálne úradné povolenie vydávané španielskymi orgánmi a

tým, že neprijalo potrebné ustanovenia na zabezpečenie uznávania potvrdení o odbornej spôsobilosti na výkon činnosti súkromného detektíva, si Španielske kráľovstvo nesplnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú jednak z článkov 43 ES a 49 ES a jednak zo smernice Rady 92/51/EHS z 18. júna 1992 o druhom všeobecnom systéme uznávania odborného vzdelania a prípravy, ktorou sa dopĺňa smernica Rady 89/48/EHS z 21. decembra 1988 o všeobecnom systéme uznávania diplomov vyššieho vzdelania udelených pri ukončení odborného vzdelávania a prípravy v dĺžke trvania aspoň troch rokov.

2. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.

3. Španielske kráľovstvo znáša tri štvrtiny trov konania Komisie Európskych spoločenstiev a znáša svoje vlastné trovy konania.

4. Komisia Európskych spoločenstiev znáša štvrtinu svojich vlastných trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 26. januára 2006

vo veci C-533/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rade Európskej únie (¹)

(Nariadenie (ES) č. 1798/2003 — Smernica 2003/93/ES — Volba právneho základu)

(2006/C 86/07)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-533/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (v zastúpení: R. Lyal, splnomocnený zástupca) proti Rade Európskej únie (v zastúpení: A.-M. Colaert a E. Karlsson splnomocnené zástupkyne), ktorú v konaní podporuje: Írsko (v zastúpení: D. O'Hagan, za právnej pomoci A. Collins, SC), Portugalská republika, (v zastúpení: L. Fernandes, splnomocnený zástupca), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, (v zastúpení: R. Caudwell, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci D. Wyatt, QC), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES, podaná 19. decembra 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Schintgen (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Žaloba sa zamieta.
2. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.
3. Írsko, Portugalská republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 59, 6.3.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 9. februára 2006

v spojených veciach C-23/04 až C-25/04 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Dioikitiko Protodikeio Athinon): Sfakainakis A EVE proti Elliniko Dimosio (¹)

(Dohoda o pridružení EHS-Maďarsko — Povinnosť vzájomnej pomoci colných orgánov — Dodatočné vymáhanie dovozného cla po stiahnutí certifikátov o pohybe dovážaných výrobkov vo vyvážajúcom štáte)

(2006/C 86/08)

(Jazyk konania: gréčtina)

V spojených veciach C-23/04 až C-25/04, ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutím Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grécko) z 30. septembra 2003 a doručené Súdnemu dvoru 26. januára 2004, ktoré súvisia s konaním: Sfakainakis A EVE proti Elliniko Dimosio, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), P. Kūris a G. Arestis, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 9. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 31 ods. 2 a článok 32 protokolu č. 4 Európskej dohody o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Maďarskou republikou na strane druhej, v znení zmien a doplnkov rozhodnutia Asociačnej rady medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Maďarskou republikou na strane druhej č. 3/96 z 28. decembra 1996 sa majú vykladať v tom zmysle, že colné orgány dovážajúceho štátu sú povinné prihliadnúť na súdne rozhodnutia vydané vo vyvážajúcom štáte v súvislosti so žalobami podanými proti výsledkom kontroly platnosti certifikátov o pohybe tovarov vykonanej colnými orgánmi dovážajúceho štátu, akonáhle boli informované o existencii týchto žalôb a obsahu týchto rozhodnutí a to nezávisle od skutočnosti, či kontrola platnosti certifikátov o pohybe bola alebo nebola vykonaná na žiadosť colných orgánov dovážajúceho štátu.
2. Effet utile zrušenia cla ustanoveného Európskou dohodou o pridružení medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na jednej strane a Maďarskou republikou na strane druhej, uzavretou a schválenou rozhodnutím Rady a Komisie z 13. decembra 1993 bráni správnym rozhodnutiam ukladajúcim zaplatenie cla zvýšeného o dane a pokuty, ktoré boli prijaté

colnými orgánmi dovážajúceho štátu pred tým, ako im bol oznámený konečný výsledok žalôb podaných proti záverom následnej kontroly a zároveň rozhodnutia orgánov vyvážajúceho štátu, ktorými sa na začiatku vydali certifikáty EUR.1, neboli stiahnuté ani zrušené.

3. Odpoveď na prvé tri položené otázky nemôže byť ovplyvnená skutočnosťou, že ani grécke colné orgány, ani maďarské colné orgány nepožiadali zvolanie asociačného výboru podľa článku 33 tohto protokolu č. 4 v znení zmien a doplnkov rozhodnutia č. 3/96.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004.

Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 9. februára 2006

vo veci C-127/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division): Declan O'Byrne proti Sanofi Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA (¹)

(Smernica 85/374/EHS — Zodpovednosť za chybné výrobky — Pojem „uviedenie do obehu“ pri výrobku — Dodávka výrobcu dcérskej spoločnosti v jeho úplnom vlastníctve)

(2006/C 86/09)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-127/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Spojené kráľovstvo) z 18. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 8. marca 2004, ktorý súvisí s konaním: Declan O'Byrne proti Sanofi Pasteur MSD Ltd, predtým Aventis Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA, predtým Aventis Pasteur SA, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász a M. Ilešič, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 9. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 11 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky sa musí vykladať v tom zmysle, že výrobok je uvedený do obehu, keď opustil výrobný proces uskutočňovaný výrobcom a vstúpil do procesu uvedenia na trh, v ktorom sa ponúka verejnosti na účely použitia alebo spotreby.
2. Pokiaľ je žaloba podaná proti spoločnosti omylom považovanej za výrobcu výrobku, zatiaľ čo výrobok bol v skutočnosti vyrobený inou spoločnosťou, je v zásade úlohou vnútroštátneho práva, aby určilo podmienky, za ktorých môže dôjsť v rámci takeého konania k zámene jedného účastníka konania za iného. Vnútroštátny súd posudzujúci podmienky, ktorým podlieha táto zámena, však musí dbať na dodržanie rozsahu pôsobnosti *ratione personae* smernice 85/374, ako ju určujú jej články 1 a 3.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 16. februára 2006

vo veci C-215/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Østre Landsret): Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen (¹)

(Odpad — Preprava odpadu — Odpad určený na zhodnotenie — Pojem „oznamovateľ“ — Povinnosti oznamovateľa)

(2006/C 86/10)

(Jazyk konania: dánčina)

Vo veci C-215/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) zo 14. mája 2004 a doručený Súdnemu dvoru 21. mája 2004, ktorý súvisí s konaním: Marius Pedersen A/S proti Miljøstyrelsen, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schie-

mann (spravodajca), N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 16. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Výraz „keď to nie je možné“, ktorý obsahuje článok 2 písm. g) bod ii) nariadenia Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva, sa musí vykladať v tom zmysle, že samotná skutočnosť, že osoba je zhromažďovateľom odpadu, ktorý má na tento účel povolenie, jej nedáva právo byť oznamovateľom prepravy odpadu s cieľom jeho zhodnotenia. Okolnosti, že pôvodca odpadu je neznámy alebo že počet pôvodcov je tak vysoký a produkcia vyplývajúca z ich činnosti tak nízka, že by bolo nerozumné, aby títo pôvodcovia individuálne oznamovali prepravu odpadu, však môžu odôvodniť to, aby sa zhromažďovateľ odpadu, ktorý má na tento účel povolenie, považoval za oznamovateľa prepravy odpadu s cieľom jeho zhodnotenia.

2. Príslušný orgán štátu odoslania má právo na základe článku 7 ods. 2 a ods. 4 písm. a) prvej zarážky nariadenia č. 259/93 namietat proti preprave odpadu, ak nemá informácie o podmienkach jeho spracovania v štáte určenia. Od oznamovateľa však nemožno požadovať, aby preukázal, že zhodnotenie v štáte určenia bude rovnocenné zhodnoteniu, ktoré predpokladá právna úprava štátu odoslania.

3. Článok 6 ods. 5 prvá zarážka nariadenia č. 259/93 sa musí vykladať v tom zmysle, že informačná povinnosť týkajúca sa zloženia odpadu nie je splnená, ak oznamovateľ označí kategóriu odpadu ako „odpad pochádzajúci z elektronických zariadení“.

4. Lehota stanovená v článku 7 ods. 2 nariadenia č. 259/93 začína plynúť od odoslania potvrdenia o prijatí oznámenia príslušnými orgánmi štátu určenia bez ohľadu na skutočnosť, že príslušné orgány štátu odoslania sa domnievajú, že nedostali všetky informácie, ktoré požaduje článok 6 ods. 5 uvedeného nariadenia. Prekročenie tejto lehoty má za následok skutočnosť, že príslušné orgány už nemôžu uplatniť námietky proti preprave alebo požadovať dodatočné informácie od oznamovateľa.

(¹) Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 9. februára 2006

v spojených veciach C-226/04 a C-228/04 (návrhy na začatie prejudiciálneho konania podané Tribunale amministrativo regionale del Lazio): La Cascina Soc. coop. arl. a i. proti Ministero della Difesa, a i. a Consorzio G. f. M. proti Ministero della Difesa, a i. ⁽¹⁾)

(Verejné zmluvy na poskytnutie služieb — Smernica 92/50/EHS — Článok 29 prvý odsek písm. e) a f) — Povinnosti poskytovateľa služieb — Platenie príspevkov na sociálne zabezpečenie a daní)

(2006/C 86/11)

(Jazyk konania: taliančina)

V spojených veciach C-226/04 a C-228/04, ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutiami Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Taliansko) z 22. apríla 2004 a doručené Súdnemu dvoru 2. júna 2004, ktoré súvisia s konaniami: La Cascina Soc. coop. arl., Zilch Srl (C-226/04) proti Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Pedus Service, Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl. (CIR), Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL) a Consorzio G. f. M. (C-228/04) proti Ministero della Difesa, La Cascina Soc. coop. arl, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts a E. Juhász (spravodajca), generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 9. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 29 prvý odsek písm. e) a f) smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb pripúšťa takú vnútroštátnu právnu úpravu alebo správnu prax, podľa ktorej poskytovateľ služieb, ktorý si k dátumu uplynutia lehoty na predloženie žiadosti o účasť vo verejnom obstarávaní nesplnil svoje povinnosti v oblasti daní a príspevkov na sociálne zabezpečenie vykonaním zodpovedajúcich platieb v plnom rozsahu, môže následne túto situáciu legalizovať

— v zmysle opatrení daňovej amnestie alebo opatrení na odstránenie tvrdosti zákona prijatých štátom, alebo

— v zmysle dohody so správnym orgánom o splátkach alebo odpustení dlhu, alebo

— podaním opravného prostriedku na správnom alebo súdnom orgáne,

za podmienky, že v lehote stanovenej vnútroštátnou právnou úpravou alebo správnu praxou preukáže, že využil takéto opatrenia alebo dohodu alebo že v tejto lehote podal takýto opravný prostriedok.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 25. októbra 2005

vo veci C-229/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen): Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke a Petra Schulzke-Lösche, Joachim Nitschke ⁽¹⁾)

(Ochrana spotrebiteľov — Zmluvy uzatvárané mimo prevádzkových priestorov — Zmluva o pôžičke spojená s nadobudnutím nehnuteľnosti uzavretá za okolností podomového predaja — Právo odstúpenia)

(2006/C 86/12)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-229/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Nemecko) z 27. mája 2004 a doručený Súdnemu dvoru 2. júna 2004, ktorý súvisí s konaním: Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke a Petra Schulzke-Lösche, Joachim Nitschke, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk, C. Gulmann (spravodajca), R. Silva de Lapuerta a P. Küris, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 25. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Články 1 a 2 smernice Rady 85/577/EHS z 20. decembra 1985 na ochranu spotrebiteľa pri zmluvách uzatváraných mimo prevádzkových priestorov sa majú vykladať v tom zmysle, že ak pri rokovani o zmluve alebo jej uzavretí vystupuje v mene alebo na účet predajcu tretia osoba, pre uplatnenie smernice nie je možné stanoviť podmienku, že predajca vedel alebo mal vedieť, že zmluva bola uzavretá za okolností podomového predaja podľa článku 1 tejto smernice.

2. Smernica 85/577, najmä jej článok 5 ods. 2 nebráni tomu, aby:

- spotrebiteľ, ktorý v súlade so smernicou využil svoje právo na odstúpenie od zmluvy, musel splatiť sumu pôžičky veriteľovi, aj keď podľa programu vypracovaného pre peňažnú investíciu pôžička slúži výhradne na financovanie kúpy nehnuteľného majetku a je vyplatená priamo predávajúcemu tohto nehnuteľného majetku,
- sa vyžadovalo okamžité splatenie sumy pôžičky,
- vnútroštátna právna úprava stanovila povinnosť pre spotrebiteľa, v prípade odstúpenia od zmluvy o hypotekárnom úvere, nielen splatiť prijaté sumy na základe tejto zmluvy, ale navyše zaplatiť veriteľovi úroky uplatňované na trhu.

Napriek tomu, v situácii kedy by banka dodržala povinnosť informovať spotrebiteľa o jeho práve na odstúpenie od zmluvy, tento by mohol zabrániť tomu, aby sa vystavil rizikám, ktoré sú vlastné takým investíciám, ako sú predmetné investície vo veci samej, článok 4 smernice 85/577 ukladá členským štátom zabezpečiť, aby ich legislatíva chránila spotrebiteľov, ktorí nemohli zabrániť vystaveniu sa takýmto rizikám, prijatím opatrení, ktorých povaha by zabránila, aby niesli následky realizácie týchto rizík.

(¹) Ú. v. EÚ C 201, 7.8.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 20. októbra 2005

vo veci C-247/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Beroep voor het bedrijfsleven): Transport Maatschappij Trafic BV proti Staatssecretaris van Economische Zaken (¹)

(Colný kódex Spoločenstva — Vrátenie alebo odpustenie dovozného alebo vývozného cla — Pojem „dlžný na základe právnych predpisov“)

(2006/C 86/13)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-247/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) z 28. mája 2004 a doručený Súdnemu dvoru 11. júna 2004, ktorý súvisí s konaním: Transport Maatschappij Trafic BV proti Staatssecretaris van Economische Zaken, Súdny dvor (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J. Makarczyk (spravodajca), C. Gulmann, R. Schintgen a J. Klučka, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 20. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Na účely článku 236 ods. 1 prvej vety nariadenia Rady č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, je dovozný alebo vývozný cla dlžné na základe právnych predpisov, ak colný dlh vznikol za podmienok stanovených v kapitole 2 hlavy VII tohto nariadenia a ak suma tohto cla mohla byť určená použitím colného sadzovníka Európskych spoločenstiev v súlade s ustanoveniami hlavy II tohto nariadenia.

Suma dovozného alebo vývozného cla zostáva dlžná na základe právnych predpisov v zmysle článku 236 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 2913/92, aj keď nebola oznámená dlžníkovi v súlade s článkom 221 ods. 1 tohto nariadenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 217, 28.8.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 9. februára 2006

vo veci C-415/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderpvang Enschede (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Oslobodenia — Poskytovanie služieb spojených so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením, ako aj starostlivosťou a vzdelávaním detí alebo mládeže)

(2006/C 86/14)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-415/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 24. septembra 2004 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s konaním: Staatssecretaris van Financiën proti Stichting Kinderpvang Enschede, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (spravodajca) a A. Ó Caoimh, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil 9. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, v spojení s ods. 2 písm. b) toho istého článku sa má vykladať v tom zmysle, že služby sprostredkovateľa medzi osobami, ktoré hľadajú, a osobami, ktoré ponúkajú službu opateru detí, poskytované organizáciou podliehajúcou verejnému právu alebo inou organizáciou, v prípade ktorých príslušný členský štát uznal, že ich činnosť má sociálny charakter, môžu byť oslobodené na základe uvedených ustanovení, iba ak:

- služba opateru detí spĺňa sama osebe podmienky oslobodenia uvedené v týchto ustanoveniach,
- táto služba je takej povahy alebo má takú kvalitu, že rodičia by si nemohli byť istí, že by dostali službu rovnakej hodnoty bez využitia sprostredkovateľskej služby, o ktorú išlo vo veci samej,
- tieto sprostredkovateľské služby nie sú vo svojej podstate určené na to, aby ich poskytovateľ dosiahol dodatočné príjmy realizáciou plnení, ktoré priamo konkurujú plneniam komerčných podnikov podliehajúcich dani z pridanej hodnoty.

(¹) Ú. v. EÚ C 284, 20.11.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 9. februára 2006

vo veci C-473/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hof van Cassatie): Plumex proti Young Sports NV (¹)

(Súdna spolupráca — Nariadenie (ES) č. 1348/2000 — Články 4 až 11 a 14 — Doručenia súdnych písomností — Doručenie prostredníctvom orgánov — Doručenie poštou — Vzťahy medzi spôsobmi odoslania a doručenia — Prednosť — Odvolacia lehota)

(2006/C 86/15)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-473/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hof van Cassatie (Belgicko) z 22. októbra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 9. novembra 2004, ktorý súvisí s konaním: Plumex proti Young Sports NV, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J. Malenovský (spravodajca), A. La Pergola, S. von Barthet, generálny

advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil 9. februára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Nariadenie Rady (ES) č. 1348/2000 z 29. mája 2000 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch sa musí vykladať v tom zmysle, že nezavádza žiadnu hierarchiu medzi spôsobom odoslania a doručenia uvedeným v článkoch 4 až 11 tohto nariadenia a spôsobom uvedeným v článku 14 a že v dôsledku toho je možné doručiť súdnu písomnosť jedným alebo druhým z týchto dvoch spôsobov alebo oboma súčasne.
2. Nariadenie č. 1348/2000 sa musí vykladať v tom zmysle, že v prípade kumulácie spôsobu odoslania a doručenia uvedeného v článku 4 až 11 tohto nariadenia a spôsobu uvedeného v článku 14 je potrebné vziať do úvahy dátum prvého platne vykonaného doručenia a to s cieľom určiť deň, keď adresátovi začína plynúť procesná lehota súvisiaca s doručením.

(¹) Ú. v. EÚ C 19, 22.1.2005.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 26. januára 2006

vo veci C-2/05 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Arbeidshof te Brusel): Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti Herbosch Kiere NV (¹)

(Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov — Určenie uplatniteľných právnych predpisov — Pracovníci vyslaní do iného členského štátu — Závazný charakter potvrdenia E 101)

(2006/C 86/16)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-2/05, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Arbeidshof te Brusel (Belgicko) z 23. decembra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 5. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid proti Herbosch Kiere NV, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: N. Colneric (spravodajkyňa), vo funkcii predsedníčky štvrtej komory, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a K. Lenaerts, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Pokiaľ nie je potvrdenie E 101 zrušené alebo vyhlásené za neplatné orgánmi členského štátu, ktorý ho vydal, toto potvrdenie vydané v súlade s článkom 11 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 v znení nariadenia Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983 v znení nariadenia Rady (EHS) č. 2195/91 z 25. júna 1991, je záväzné pre príslušnú inštitúciu a súdy členského štátu, do ktorého sú vyslaní pracovníci. Z toho vyplýva, že súdny orgán členského štátu, ktorý prijíma uvedených pracovníkov, nie je oprávnený preskúmať platnosť potvrdenia E 101, pokiaľ ide o potvrdenie prvkov, na základe ktorých takéto potvrdenie bolo vydané, najmä existenciu organického vzťahu medzi podnikom usadeným v členskom štáte a pracovníkmi, ktorých vyslal na územie iného členského štátu, počas ich obdobia vyslania, v zmysle článku 14 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení nariadenia č. 2001/83 v znení nariadenia č. 2195/91 v spojení s bodom 1 rozhodnutia správnej komisie pre sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov č. 128 zo 17. októbra 1985, ktoré sa týka uplatňovania článkov 14 ods. 1 písm. a) a 14b ods. 1 nariadenia č. 1408/71.

(⁴) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

Žaloba podaná 23. decembra 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-456/05)

(2006/C 86/17)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Hans Støvlbæk a Sabine Grünheid, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 23. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Spolková republika Nemecko tým, že používa prechodné opatrenia alebo opatrenia chrániace existujúci stav, na základe ktorých získajú psychoterapeuti povolenie pre výkon povolania, prípadne jeho schválenie nezávisle od platných ustanovení o povoleniach pre výkon povolania, iba pri psychoterapeutoch, ktorí vykonávali svoju činnosť

v rámci nemeckých všeobecných zdravotných poisťovní a nezohľadňuje porovnateľnú alebo pracovnú činnosť rovnakého druhu vykonávanú psychoterapeutmi v iných členských štátoch, si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 43 ES;

2. zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa nemeckého prechodného opatrenia týkajúceho sa povolenia výkonu povolania psychoterapeutov bez ohľadu na potreby môže tento vykonávať svoju profesiu v mieste, ktoré si vyžiada, nezávisle od dopytu iba vtedy, keď v minulosti vykonával chránenú predchádzajúcu činnosť v rámci všeobecného zdravotného poistenia. Podľa názoru Komisie porušuje toto opatrenie slobodu usadenia sa zakotvenú v článku 43 Zmluvy o ES tým, že pri posudzovaní chránenej predchádzajúcej činnosti je zohľadňovaná iba činnosť v rámci nemeckého všeobecného zdravotného poistenia a neskúma sa, či je potrebné považovať terapeutickú starostlivosť o poistencov na náklady všeobecného zdravotného poistenia v iných členských štátoch za rovnocennú alebo za starostlivosť rovnakého druhu.

Ustanovenia Zmluvy o ES o slobode usadenia sa sú v tomto prípade použiteľné. Okolnosť, že sporné opatrenie je súčasťou nemeckého práva upravujúceho sociálne poistenie, tomu nebráni. Členské štáty majú sice právo voľne vytvárať svoje systémy sociálneho zabezpečenia a tiež upravovať otázku, za akých podmienok sa psychoterapeuti môžu účastniť na starostlivosti poskytovanej lekármi, ktorí majú zmluvu so zdravotnou poisťovňou, tieto podmienky ale musia byť v súlade s ustanoveniami práva Spoločenstva a najmä so základnými slobodami zaručenými Zmluvou o ES. Uvedené nemecké prechodné opatrenie nezodpovedá týmto požiadavkám, pretože je spôsobilé zabrániť osobám, ktoré sa chcú usadiť z iných členských štátov, ktoré predtým zabezpečovali starostlivosť o poistencov v iných členských štátoch, premiestniť svoju ordináciu do Nemecka.

Uvedená nemecká právna úprava nespĺňa predpoklady odôvodnenia, ktoré stanovil Súdny dvor pre vnútroštátne opatrenia obmedzujúce slobodu usadenia sa zaručenú Zmluvou. Na jednej strane spôsobuje nepriamu diskrimináciu, pretože podľa svojej podstaty môže mať účinok skôr na psychoterapeutov z iných členských štátov než na vnútroštátnych psychoterapeutov. Zatiaľ čo totiž nemeckí psychoterapeuti v tuzemsku boli spravidla činní aj na náklady nemeckého zákonného zdravotného poistenia, psychoterapeuti z iných členských štátov nedisponujú žiadnou zodpovedajúcou predchádzajúcou činnosťou v Nemecku. Na druhej strane je obmedzenie

prechodného opatrenia na tých žiadateľov, ktorí v referenčnom období vykonávali v Nemecku predchádzajúcu činnosť, nepriemerané: účel právnej úpravy obmedziť počet psychoterapeutov, ktorým je udelené povolenie pre výkon povolania nezávisle od dopytu totiž nie je ohrozený, pokiaľ porovnateľné činnosti alebo činnosti rovnakého druhu, ktoré vykonávali migrujúce osoby v iných členských štátoch budú uznané za chránené predchádzajúcu činnosť. Z týchto dôvodov v tomto prípade ide o obmedzenie slobody usadenia sa, ktoré nie je možné považovať za odôvodnené.

nosť o zdravotných a environmentálnych následkoch používania Deka-BDE, dopustila sa Komisia zjavného omylu pri posudzovaní vedeckých dôkazov a nedodrжала zásadu obozretnosti. Rozšírením výnimky na všetky polymerické použitia Deka-BDE bez výnimky Komisia porušila zásadu proporcionality. Komisia svoje rozhodnutie vyňať Deka-BDE riadne neodôvodnila.

(¹) Ú. v. EÚ L 271, 15.10.2005, s. 48-50.

(²) Ú. v. EÚ L 37, 13.2.2003, s. 19-23.

Žaloba podaná 11. januára 2006: Európsky parlament proti Komisii Európskych spoločností

(Vec C-14/06)

(2006/C 86/18)

(Jazyk konania: angličtina)

Európsky parlament, v zastúpení: K. Bradley, A. Neergaard a I. Klavina, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podal 11. januára 2006 (faxom zo 6. januára 2006) na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Európsky parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil rozhodnutie Komisie 2005/717/ES z 13. októbra 2005, ktorým sa na účely prispôsobenia sa technickému pokroku mení a dopĺňa príloha k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/95/ES o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach;
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločností nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie Komisie 2005/717/ES z 13. októbra 2005 (¹) vyníma dekabromodifenylyéter („Deka-BDE“) zo zákazu uvádzania na trh stanoveného v článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/95 (²) o obmedzení používania určitých nebezpečných látok v elektrických a elektronických zariadeniach. Žalobca tvrdí, že Komisia nedodrжала podmienky, ktoré pre takéto výnimky stanovuje článok 5 ods. 1 tejto smernice, a preto prekročila právomoci, ktoré jej toto ustanovenie dáva. Pokiaľ jestvuje vedecká pochyb-

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht München z 8. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: Juers Pharma Import-Export GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Vec C-40/06)

(2006/C 86/19)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht München podal uznesením z 8. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Juers Pharma Import-Export GmbH proti Oberfinanzdirektion Nürnberg a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 25. januára 2006.

Finanzgericht München žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Musí sa kombinovaná nomenklatúra (KN) v znení vyplývajúcom z prílohy nariadenia Komisie (ES) č. 1789/2003 z 11. septembra 2003 (¹), ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzovníku vykladať v tom zmysle, že kapsule melatonínu prezentované ako potravinové doplnky, pretože nie sú schválené ako lieky, sa majú zaradiť do položky 3004?

(¹) Ú. v. EÚ L 281, s. 1; Mim. Vyd. 02/014, s. 3.

Žaloba podaná 27. januára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike

(Vec C-43/06)

(2006/C 86/20)

(Jazyk konania: portugalská)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Stølbæk a P. Andrade, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 27. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Portugalská republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 10 smernice 85/384/EHS⁽¹⁾ tým, že od osôb, ktoré získali formálnu kvalifikáciu v odbore architektúra v iných členských štátoch, ale nie sú zapísané v komore architektov žiadneho členského štátu, vyžaduje, aby vykonali skúšku na účely zápisu do portugalskej komory architektov;
- zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia podala žalobu o nespĺnenie povinnosti proti Portugalskej republike, pretože sa domnieva, že tento štát si nespĺnil v plnom rozsahu povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 85/384.

Hoci je pravda, že Portugalská republika si splnila povinnosti stanovené v uvedenej smernici prijatím zákonného dekrétu č. 14/90 z 8. januára, uverejnenie zákonného dekrétu č. 176/98 z 3. júla predstavovalo krok späť.

Podľa zákonného dekrétu č. 176/98 portugalská komora architektov vyžaduje na zápis do komory vykonanie skúšky od architektov, ktorí získali titul v inom členskom štáte, nie sú však zapísaní v príslušnej komore.

Architekti z iných členských štátov, ktorí nie sú zapísaní v príslušných komorách, tak majú povinnosť vykonať skúšky z architektúry v hostiteľskom štáte, keďže ak nie sú zapísaní v portugalskej komore architektov, nemôžu v Portugalsku činnosť architekta vykonávať.

Komisia sa domnieva, že táto situácia je protiprávna, lebo nie je v súlade s tým, čo je stanovené v smernici 85/384. Táto smernica na rozdiel od portugalského štátu nerozlišuje medzi akademickými a odbornými titulmi. Uznávanie titulov v sektorových režimoch je automatické. Ak vzdelanie a odborná príprava spĺňajú požiadavky článkov 3 a 4 smernice 85/384,

členský štát musí titul uznať a architektom pochádzajúcim z iných členských štátov umožniť vykonávanie ich činnosti pod titulom architekt.

⁽¹⁾ Smernica Rady z 10. júna 1985 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v oblasti architektúry a o opatreniach na uľahčenie účinného uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby (Ú. v. ES L 223, s. 15; Mim. vyd. 06/001, s. 118).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht des Landes Brandenburg z 12. októbra 2005, ktorý súvisí s konaním: Gerlach & Co. mbH proti Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Vec C-44/06)

(2006/C 86/21)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht des Landes Brandenburg (Nemecko) podal uznesením z 12. októbra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Gerlach & Co. mbH proti Hauptzollamt Frankfurt (Oder) a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 30. januára 2006.

Finanzgericht des Landes Brandenburg žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má vnútroštátna colná správa právo zapísať do účtovnej evidencie clo pred poskytnutím lehoty podľa článku 11a ods. 2 nariadenia (EHS) 1062/87⁽¹⁾ v znení nariadenia (EHS) 1429/90⁽²⁾ vzhľadom na miesto kde došlo k priestupku alebo nezrovnalosti a túto lehotu po prvý raz právoplatne stanoviť v konaní o opravnom prostriedku?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 107, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 137, s. 21.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale di Livorno z 13. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Alberto Bianchi proti De Robert Calzature Srl

(Vec C-51/06)

(2006/C 86/22)

(Jazyk konania: taliančina)

Tribunale di Livorno podal uznesením z 13. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Alberto Bianchi proti De Robert Calzature Srl a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 1. februára 2006.

Tribunale di Livorno žiada Súdny dvor, aby rozhodol o týchto otázkach:

1. Má sa vzhľadom k obsahu článku 17 smernice Rady 653/86 ⁽¹⁾ z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov článok 19 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby vnútroštátna právna úprava upravila režim náhrady obchodného zástupcu vyplácanej na základe kolektívnej dohody, ktorá je pre jej zmluvné strany záväzná a ktorá nezohľadňuje podmienky uvedené v dvoch zarážkach písmena a) odseku 2 článku 17, pričom náhradu možno kvantifikovať na základe kritérií vyplývajúcich nie zo smernice, ale na základe predmetnej kolektívnej dohody, a to s tým dôsledkom, že v mnohých prípadoch bude vyplatená podstatne menšia náhrada ako maximálna náhrada stanovená v smernici?
2. Má byť náhrada obchodného zástupcu vypočítaná analyticky, na základe odhadu neskorších provízií, ktoré obchodný zástupca mohol dostať počas rokov nasledujúcich po skončení svojej činnosti vo vzťahu ku klientom, ktorých získal, alebo v závislosti od nárastu obchodov, ktoré uzavrel, pričom kritérium spravodlivosti by sa použilo len na úpravu sumy, alebo možno použiť odlišné súhrnnejšie metódy výpočtu, ktoré viac využívajú kritérium spravodlivosti?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 382, 31.12.1986, s. 17; Mim. vyd. 06/001, s. 177.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht Düsseldorf z 31. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Euro Tex Textilverwertung GmbH proti Hauptzollamt Duisburg

(Vec C-56/06)

(2006/C 86/23)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht Düsseldorf podal uznesením z 31. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Euro Tex Textilverwertung GmbH proti Hauptzollamt Duisburg a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 2. februára 2006.

Finanzgericht Düsseldorf žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Prekračujú triediace činnosti popísané bližšie v rozhodnutí tie činnosti, ktoré sú zahrnuté do jednoduchého triedenia podľa článku 7 ods. 1 písm. b) protokolu č. 4 o vymedzení pojmu „tovar s pôvodom v“ alebo „pôvodný tovar“ a o metódach administratívnej spolupráce v znení rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/97 medzi Európskym spoločenstvom na jednej strane a Poľskou republikou na druhej strane z 30. júna 1997 ⁽¹⁾ [neoficiálny preklad]?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 221, s. 1.

Žaloba podaná 3. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-61/06)

(2006/C 86/24)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a D. Recchia, splnomocnení zástupcovia, podala 3. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Talianska republika si tým, že nepredložila pred 1. júlom 2004 národnú ročnú správu o podpore používania biopalív, nesplnila povinnosti, ktorej vyplývajú z článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/30/ES⁽¹⁾ z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave;
2. zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Správa upravená v článku 4 ods. 1 smernice mala byť predložená Komisii pred 1. júlom 2004. K dnešnému dňu Komisia nedostala žiadnu informáciu od talianskych orgánov.

Preto Komisia tvrdí, že za týchto okolností Talianska republika nepredložila správu o podpore používania biopalív a iných obnoviteľných palív v doprave upravenú v článku 4 ods. 1 smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, s. 42.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo z 11. januára 2006, ktorý súvisí s konaním: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti Z.F. ZEFESER – Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.

(Vec C-62/06)

(2006/C 86/25)

(Jazyk konania: portugálčina)

Supremo Tribunal Administrativo podal rozhodnutím z 11. januára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas proti Z.F. ZEFESER – Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda., a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 6. februára 2006.

Supremo Tribunal Administrativo žiada Súdny dvor, aby rozhodol o týchto otázkach:

1. Je kvalifikovanie „skutku, ktorý môže viesť k začatiu trestného konania“ na účely článku 3 nariadenia Rady (EHS) č. 1697/79⁽¹⁾ z 24. júla 1979 vecou colných orgánov, a stačí toto kvalifikovanie z ich strany, alebo je potrebné, aby ho vykonal príslušný trestný súd?

2. Ak platí druhá možnosť, postačí iba obžaloba podaná príslušným orgánom činným v trestnom konaní (v prípade Portugalska prokuratúrou) alebo je nevyhnutné, aby bol dlžník odsúdený v riadnom trestnom konaní?
3. Ak aj tu platí druhá možnosť, musí byť vyvodený odlišný záver v závislosti od toho, či súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby na základe zásady *in dubio pro reo* alebo preto, že bolo dokázané, že dlžník nespáchal trestný čin, o ktorý v konaní ide?
4. V prípade, že prokuratúra nepodá obžalobu proti dlžníkovi, pretože usúdila, že neexistujú indicie o tom, že bol spáchaný skutok, ktorý môže viesť k začatiu trestného konania, aké z toho treba vyvodiť následky? Bráni toto rozhodnutie začatiu konania smerujúceho k vybratiu dlžného cla?
5. V prípade, že prokuratúra alebo samotný trestný súd zastavia trestné stíhanie z dôvodu premlčania trestného stíhania, znamená takéto rozhodnutie, že nebude možné uskutočniť konanie smerujúce k vybratiu dlžného cla?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 1697/79 z 24. júla 1979, ktorý sa týka vyberania a posteriori dovozného alebo vývozného cla, ktoré nebolo dlžníkovi vymerané za tovar deklarovaný v colnom režime, s ktorým sa spája povinnosť toto clo zaplatiť [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 179, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas z 20. decembra 2005, ktorý súvisí s konaním: UAB Profisa proti Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Vec C-63/06)

(2006/C 86/26)

(Jazyk konania: litovčina)

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy) podal uznesením z 20. decembra 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: UAB Profisa proti Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Colnému riaditeľstvu pri ministerstve financií Litovskej republiky) a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 3. februára 2006.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Má sa článok 27 ods. 1 písm. f) smernice Rady 92/83/EHS⁽¹⁾ z 19. októbra o zosúladiení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje so zreteľom na jeho odlišné znenie v rôznych jazykoch vykladať v tom zmysle, že ukladá povinnosť členským štátom povinnosť oslobodiť od spotrebnej dane etylalkohol dovezený na colné územie Európskych spoločenstiev, a obsiahnutý v čokoládových výrobkoch určených na priame použitie, ak obsah alkoholu nepresahuje 8,5 litrov na 100 kg čokoládových výrobkov?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 316, s. 21.

Žaloba podaná 6. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-65/06)

(2006/C 86/27)

(Jazyk konania: holandčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Ramón Vidal Puig a Wouter Wils, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 6. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Belgické kráľovstvo nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 16 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ z 11. februára 2004 tým, že neuložilo žiadne sankcie za porušenia tohto nariadenia;
2. zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 16 ods. 3 nariadenia č. 261/2004 stanovuje: „Sankcie uložené členskými štátmi za porušenia tohto nariadenia sú účinné, primerané a odradzujúce.“ Článok 19 stanovuje, že toto nariadenie nadobúda účinnosť 17. februára 2005. Z informácií, ktoré má Komisia k dispozícii, vyplýva, že Belgicko doposiaľ

neuložilo žiadne sankcie za porušenia tohto nariadenia, ktoré by boli účinné, primerané a odradzujúce.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1).

Žaloba podaná 7. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike

(Vec C-70/06)

(2006/C 86/28)

(Jazyk konania: portugálčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: X. Lewis a A. Caeiros, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 7. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Portugalská republika si tým, že neprijala opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku Súdneho dvora zo 14. októbra 2004 vo veci C-257/03, Komisia/Portugalská republika, týkajúceho sa vykonania smernice Rady 89/665/EHS⁽¹⁾ z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 228 ods. 1 ES;
2. zaviazal Portugalskú republiku na uhradenie Komisii pripísaním na účet „vlastných zdrojov“ Európskych spoločenstiev uvedený v článku 9 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000⁽²⁾ penále 21 450 eur za každý deň omeškania s vykonaním uvedeného rozsudku vo veci C-257/03, a to odo dňa, kedy Súdny dvor vynesie rozsudok v tejto prejednávanej veci, až do dňa vykonania rozsudku vyneseneho vo veci C-257/03;

3. zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa Komisie návrh zákona o mimozmluvnej občiansko-právnej zodpovednosti štátu a ostatných verejnoprávných subjektov, ktorý portugalská vláda podala Assembleia da República, nestanovuje opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku Súdneho dvora zo 14. októbra 2004 vo veci C-275/03 a keďže ku dnešnému dňu nebolo Komisii oznámené iné opatrenie na vykonanie uvedeného rozsudku, sa táto domnieva, že Portugalská republika si neplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 228 ods. 1 ES.

(¹) Ú. v. ES L 395, s. 33.

(²) Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev (Ú. v. ES L 130, s. 1; Mim. vyd. 01/003, s. 169).

Žaloba podaná 8. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike

(Vec C-75/06)

(2006/C 86/29)

(Jazyk konania: portugalcina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Carmel O'Reilly a Piedade Costa, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 8. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Portugalská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2003/9/ES z 27. januára 2003, ktorou sa ustanovujú minimálne normy pre prijímanie žiadateľov o azyl (¹), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;

2. zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 6. februára 2005.

(¹) Ú. v. ES L 31, s. 18; Mim. vyd. 19/006, s. 101.

Žaloba podaná 10. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-79/06)

(2006/C 86/30)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Heller, splnomocnená zástupkyňa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 10. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Francúzska republika si tým, že neprijala opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonania rozsudku Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 27. novembra 2003 vo veci C-429/01 (¹) týkajúceho sa nesprávneho a neúplného prebratia smernice 90/219/EHS (²), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 228 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva;
2. zaviazal Francúzsku republiku na zaplatenie penále vo výške 168 800 eur Komisii Európskych spoločenstiev na účet „Vlastné zdroje Európskeho spoločenstva“ za každý deň omeškania s vykonaním rozsudku vo veci C-429/01, a to od vyhlásenia tohto rozsudku v tejto veci až do vykonania rozsudku vo veci C-429/01;
3. zaviazal Francúzsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Francúzska republika mala začať ihneď po vydaní rozsudku Súdny dvorom príslušný legislatívny postup a prijať zmeny potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 90/219/EHS.

Až do dnešného dátumu však stále neboli prijaté príslušné legislatívne zmeny a vykonávacie predpisy, a to 14 rokov, desať, respektíve sedem rokov po uplynutí lehoty na prebratie a viac ako dva roky po vyhlásení rozsudku Súdneho dvora, ktorým bolo určené nesplnenie povinnosti.

(¹) Zb. 2003, s. I-14355.

(²) Smernica Rady 90/219/EHS z 23. apríla 1990 o obmedzenom použití geneticky modifikovaných mikroorganizmov (GMMO), Ú. v. ES L 117, s. 1; Mim. vyd. 15/001, s. 381.

Žaloba podaná 8. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-81/06)

(2006/C 86/31)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Simonetti a D. Recchia splnomocnení zástupcovia, podala 8. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Talianska republika neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení nevyhnutných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES (¹) z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie a v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 1 tejto smernice;

2. zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 21. júla 2004.

(¹) Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157.

Žaloba podaná 8. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-82/06)

(2006/C 86/32)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Recchia a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia, podala 8. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Talianska republika si tým, že nevypracovala, ani neoznámila

— v súlade s článkom 7 ods. 1 smernice 75/442/EHS (¹) v znení zmien a doplnení plán odpadového hospodárstva pre Provinciu di Rimini,

— v súlade s článkom 7 ods. 1 štvrtou zarážkou smernice 75/442/EHS v znení zmien a doplnení plán odpadového hospodárstva obsahujúci vhodné miesta alebo zariadenia na zneškodňovanie odpadov a nebezpečného odpadu pre Regione Lazio,

— v súlade s článkom 6 smernice 91/689/EHS (²) plán odpadového hospodárstva pre Regione Friuli Venezia-Giulia, Regione Puglia, Provincia Autonoma di Bolzano Alto-Adige a Provincia di Rimini,

nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 1 smernice 75/442/EHS o odpadoch v znení zmien a doplnení a článku 6 smernice 91/689/EHS o nebezpečnom odpade,

2. zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Členské štáty sú v zmysle článku 7 smernice o odpadoch v znení zmien a doplnení a článku 6 smernice o nebezpečnom odpade povinné vypracovať a Komisii oznámiť plány odpadového hospodárstva.

Súčasná situácia v Taliansku je taká, že vypracovanie a oznámenie plánov odpadového hospodárstva ešte nie je úplné. Komisia nebola do dnešného informovaná o všetkých plánoch v zmysle oboch uvedených smerníc.

(¹) Ú. v. ES L 194, s. 39; Mim. vyd. 15/01, s. 23.

(²) Ú. v. ES L 377, s. 20; Mim. vyd. 15/02, s. 78.

Žaloba podaná 9. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike**(Vec C-83/06)**

(2006/C 86/33)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Cattabriga, splnomocnená zástupkyňa, podala 9. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2004/103/ES (¹) zo 7. októbra 2004 o kontrolách zhody a fytosanitárnych kontrolách rastlín, rastlinných produktov a iných predmetov uvedených v časti B prílohy V k smernici Rady 2000/29/ES (²), ktoré sa môžu vykonávať na inom mieste než je miesto vstupu do Spoločenstva alebo v jeho blízkosti, a ktorá špecifikuje podmienky týkajúce sa týchto kontrol, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 8 ods. 1 tejto smernice;

2. zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 31. decembra 2004.

(¹) Ú. v. EÚ L 313, 12.10.2004, s. 16.

(²) Ú. v. ES L 169, 10.7.2000, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 258.

Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike**(Vec C-89/06)**

(2006/C 86/34)

(Jazyk konania: portugálčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: António Caeiros a Bernhard Schima, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 14. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Portugalská republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave (¹), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 1 tejto smernice;

— subsidiárne určil, že Portugalská republika si tým, že o týchto opatreniach neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 1 uvedenej smernice 2003/30/ES;

— zaviazal Portugalskú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 31. decembra 2004.

(¹) Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188.

Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike**(Vec C-90/06)**

(2006/C 86/35)

(Jazyk konania: portugalcina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: António Caeiros a Amparo Alcover, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 14. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Portugalskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Portugalská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/49/ES ⁽¹⁾ z 25. júna 2002, ktorá sa týka posudzovania a riadenia environmentálneho hluku, nesplnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 14 ods. 1 uvedenej smernice 2002/49/ES;
- subsidiárne, určil, že Portugalská republika si tým, že bezodkladne neinformovala Komisiu o týchto predpisoch, nesplnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 14 ods. 1 tejto smernice;
- zaviazal Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2002/49/ES uplynula 18. júla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 189, 18.7.2002, s. 2; Mim. vyd. 15/007, s. 101.

Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike**(Vec C-93/06)**

(2006/C 86/36)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: María Amparo Alcover San Pedro a Bernhard Schima, splnomocnení zástup-

covia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 14. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rakúskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Rakúska republika tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2003/73/ES z 24. júla 2003, ktorou sa mení a dopĺňa príloha III k smernici Európskeho parlamentu a Rady 1999/94/ES ⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o predmetných opatreniach neinformovala Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 ods. 1 tejto smernice;
2. zaviazal Rakúsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 25. júla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 186, s. 34; Mim. vyd. 15/007, s. 493.

Žaloba podaná 14. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike**(Vec C-94/06)**

(2006/C 86/37)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: María Amparo Alcover San Pedro a Bernhard Schima, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 14. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rakúskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Rakúska republika tým, že neprijala všetky potrebné zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/49/ES z 25. júna 2002, ktorá sa týka posudzovania a riadenia environmentálneho hluku ⁽¹⁾; a v každom prípade tým, že o týchto predpisoch neinformovala Komisiu, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 14 ods. 1 uvedenej smernice;

2. zaviazal Rakúsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 18. júla 2004.

(¹) Ú. v. ES L 189, s. 12; Mim. vyd. 15/007, s. 101.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Högsta domstolen (Švédsko) z 8. februára 2006, ktorý súvisí s konaním: Freeport PLC proti Olle Arnoldsson

(Vec C-98/06)

(2006/C 86/38)

(Jazyk konania: švédčina)

Högsta domstolen (Švédsko) podal uznesením z 8. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Freeport PLC proti Olle Arnoldsson a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 20. februára 2006.

Högsta domstolen (Švédsko) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je možné žalobu založenú na údajnej povinnosti akciovej spoločnosti zaplatiť, ktorá vyplýva zo záväzku, považovať za žalobu založenú na zmluve, aby sa mohol uplatniť článok 6 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES 2001, L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42), aj v prípade, keď osoba, ktorá uzavrela záväzok, nebola ani právnym zástupcom ani splnomocnencom uvedenej spoločnosti?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná: je podmienkou súdnej právomoci, okrem podmienok vyslovene uvedených v článku 6 bode 1, aby žaloba proti žalovanému pred súdmi členského štátu, v ktorom má bydlisko, nebola podaná iba z toho dôvodu, aby o tejto žalobe rozhodoval iný súd, ako ten, ktorý by bol inak príslušný na prejednanie a rozhodnutie veci?

3. Ak je odpoveď na prvú otázku záporná: mala by byť pravdepodobnosť úspešnosti žaloby proti žalovanému, ktorý má bydlisko v tom istom členskom štáte, v akom sa nachádza súd, zohľadnená iným spôsobom pri určovaní, či existuje riziko, že dôjde k vydaniu nezlučiteľných rozsudkov v zmysle článku 6 ods. 1?

Žaloba podaná 21. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu

(Vec C-100/06)

(2006/C 86/39)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Luxemburské veľkovoľvodstvo neprijatím všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení nevyhnutných na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2003/66/ES z 3. júla 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 94/2/ES vykonávajúca smernicu Rady 92/75/EHS, pokiaľ ide o označovanie elektrických chladničiek a mrazničiek pre domácnosť a ich kombinácií energetickými štítkami (¹), a v každom prípade tým, že ich neoznámením Komisii si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;
2. zaviazal Luxemburské veľkovoľvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2003/66/ES uplynula 30. júna 2004.

(¹) Ú. v. ES L 170, s. 10; Mim. vyd. 13/031, s. 306.

**Žaloba podaná 21. februára 2006 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Francúzskej republike****(Vec C-101/06)**

(2006/C 86/40)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Stromsky, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 21. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Francúzska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/20/ES zo 4. apríla 2001 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa uplatňovania dobrej klinickej praxe počas klinických pokusov s humánnymi liekmi⁽¹⁾, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- určil, že Francúzska republika si tým, že Komisii nebolo oznámené znenie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/20/ES zo 4. apríla 2001 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa uplatňovania dobrej klinickej praxe počas klinických pokusov s humánnymi liekmi, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2001/20/ES uplynula 30. apríla 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 121, s. 34; Mim. vyd. 13/026, s. 299.

**Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu****(Vec C-105/06)**

(2006/C 86/41)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Luxemburské veľkovoľvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave⁽¹⁾ a v každom prípade tým, že ich neoznámilo Komisii, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;
- zaviazal Luxemburské veľkovoľvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota určená na prebratie smernice 2003/30/ES uplynula 31. decembra 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188.

**Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu****(Vec C-106/06)**

(2006/C 86/42)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a J. Hottiaux, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že nepredložilo vnútroštátnu správu o podpore biopalív nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave ⁽¹⁾;
2. zaviazal Luxemburské veľkovojsvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Luxemburské veľkovojsvodstvo doteraz Komisii nezaslalo prvú správu o podpore biopalív, ktorá mala byť predložená do 1. júla 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188.

Žaloba podaná 22. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-107/06)

(2006/C 86/43)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Richard Lyal a Dimitrios Triantafyllou splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2003/123/ES z 22. decembra 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 90/435/EHS o spoločnom systéme zdanenia uplatniteľnom v prípade materských a dcérskych spoločností rôznych členských štátov ⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 2 tejto smernice;

- zaviazal Helénsku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 1. januára 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 7, 13.1.2004, s. 41; Mim. vyd. 09/002, s. 3.

Žaloba podaná 23. februára 2006 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Belgickému kráľovstvu

(Vec C-110/06)

(2006/C 86/44)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: U. Wölker a F. Simonetti, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 23. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Belgickému kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Belgické kráľovstvo neprijatím všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení nevyhnutných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽¹⁾ z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;
2. zaviazal Belgické kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2003/4/ES uplynula 14. februára 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 41, s. 26; Mim. vyd. 15/007, s. 375.

**Žaloba podaná 27. februára 2006 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu****(Vec C-113/06)**

(2006/C 86/45)

(Jazyk konania: francúzština)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Joanna Hottiaux a Florence Simonetti, splnomocnené zástupkyne, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, podala 27. februára 2006 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Luxemburské veľkovoľvodstvo si tým, že neprijalo v stanovenej lehote všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu

so smernicou Komisie 2004/57/ES⁽¹⁾; z 23. apríla 2004 o určovaní pyrotechnických výrobkov a určitých druhov munície na účely smernice Rady 93/15/EHS o zosúladiení ustanovení vzťahujúcich sa na uvádzanie výbušnín určených na civilné účely na trh a na dohľad nad nimi nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice;

2. zaviazal Luxemburské veľkovoľvodstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 31. decembra 2004.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 127, s. 73.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2006 –
Alecansan/ÚHVT**

(Vec T-202/03) ⁽¹⁾

**(„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o námietke —
Prihláška obrazovej ochrannéj známky Spoločenstva COMP
USA — Skoršia národná obrazová ochranná známka Spolo-
čenstva COMP USA — Neexistencia podobnosti tovaru
a služieb — Zamietnutie námietok — Článok 8 ods. 1
písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)**

(2006/C 86/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Alecansan, SL (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: M. Baylos Morales, P. Merino Baylos, J. Arribas García, A. Velázquez Ibáñez a A. Angulo Lafora, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: D. Botis a A. Folliard-Monguiral, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: CompUSA Management Co. (Dallas, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 24. marca 2003 (vec R 711/2002-1), týkajúcejmu sa konania o námietke medzi Alecansan, SL a CompUSA Management Co.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Žalobca znáša vlastné trovy, ako aj trovy Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

3. Vedľajší účastník znáša vlastné trovy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 184, 2.8.2003; Mim. vyd. 17/001, s. 146.

**Rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 –
Albrecht a i./Komisia**

(Vec T-251/03) ⁽¹⁾

(„Politika hygieny — Veterinárne liečivá — Výrobky obsahujúce benzatín-benzylpenicilín — Rozhodnutie Komisie nariaďujúce pozastavenie platnosti povolenia uvádzania na trh — Právomoc“)

(2006/C 86/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Albert Albrecht GmbH & Co. KG (Aulendorf, Nemecko), AniMedica GmbH (Seden-Bösensell, Nemecko), Ceva Tiergesundheits GmbH (Düsseldorf, Nemecko), Fatro SpA (Bologna, Taliansko), Laboratorios Syva, SA (León, Španielsko), Laboratorios Virbac, SA, (Barcelona, Španielsko), Química Farmacéutica Bayer, SA (Barcelona), Univete Técnica Pecuaria Comercio Industria, Lda (Lisabon, Portugalsko), Vétoquinol Especialidades Veterinarias, SA (Madrid, Španielsko) a Virbac SA (Carros, Francúzsko) (v zastúpení: D. Waelbroeck, U. Zinsmeister a N. Rampal, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Støvlbaek a M. Shotter, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobcov: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues a R. Loosli-Surrans, splnomocnení zástupcovia)

Predmet konania

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C (2003) 1404 z 22. apríla 2003 o pozastavení platnosti povolení uvádzať na trh veterinárne liečivá obsahujúce látku benzatín-benzylpenicilín, ktoré sú určené k vnútrovalovému alebo podkožnému podávaniu hospodárskym zvieratám

Výrok rozsudku

1. Zrušuje sa rozhodnutie Komisie C (2003) 1404 z 22. apríla 2003 o pozastavení platnosti povolení uvádzať na trh veterinárne liečivá obsahujúce látku benzatín-benzylpenicilín, ktoré sú určené k vnútrošvalovému alebo podkožnému podávaniu hospodárskym zvieratám.

2. Komisia znáša vlastné trovy konania ako aj trovy konania žalobcov.

3. Francúzska republika znáša vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 239, 4.10.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 – Merck Sharp & Dohme a i./Komisia

(Vec T-273/03) (¹)

(„Lieky na humánne použitie — Povolenie na uvedenie na trh liekov obsahujúcich látku enalapril — Rozhodnutie Komisie nariaďujúce zmenu súhrnnej charakteristiky výrobku — Právomoc“)

(2006/C 86/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Merck Sharp & Dohme Ltd (Hoddesdon, Spojené kráľovstvo), Merck Sharp & Dohme BV (Haarlem, Holandsko), Laboratoires Merck Sharp & Dohme-Chibret (Paríž, Francúzsko), MSD Sharp & Dohme GmbH (Haar, Nemecko), Merck Sharp & Dohme (Taliano) SpA (Rím, Taliansko), Merck Sharp & Dohme, Lda (Paço de Arcos, Portugalsko), Merck Sharp & Dohme de España, SA (Madrid, Španielsko), Merck Sharp & Dohme GmbH (Viedeň, Rakúsko) a Vianex SA (Nea Erythra, Grécko), (v zastúpení: G. Berrisch a P. Bogaert, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: L. Flynn a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K (2003) 1752 z 21. mája 2003 o povolení na uvedenie na trh liekov na humánne použitie obsahujúcich látku enalapril

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Komisie K (2003) 1752 z 21. mája 2003 o povolení na uvedenie na trh liekov na humánne použitie obsahujúcich látku enalapril sa zrušuje.

2. Komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 18.10.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 – Giuliatti/Komisia

(Vec T-293/03) (¹)

(„Úradníci — Verejné výberové konanie — Vylúčenie z výberového konania — Protiprávnosť oznámenia o výberovom konaní — Nepripustnosť — Odborná prax — Práca na plný úväzok“)

(2006/C 86/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Carla Giuliatti (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon a P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Berscheid a C. Berardis-Kayser, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie, po prvé, rozhodnutia výberovej komisie pre výberové konanie KOM/A/6/01 o vylúčení žalobkyne z uvedeného výberového konania z dôvodu nedostatočnej odbornej praxe, oznámeného listom zo 16. októbra 2002, po druhé, potvrdzujúceho rozhodnutia uvedenej komisie v nadväznosti na žiadosť o preskúmanie podanú žalobkyňou, oznámeného listom z 21. novembra 2002, a po tretie, výslovného rozhodnutia o zamietnutí sťažnosti z 11. júna 2003

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.

2. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 18.10.2003.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. februára 2006 – Rodrigues Carvalhais/ÚHVT(Vec T-206/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚PERFIX‘ — Skoršia obrazová ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovný prvok ‚cerfix‘ — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2006/C 86/50)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobca: Fernando Rodrigues Carvalhais (Almada, Portugalsko) (v zastúpení: pôvodne P. Graça, neskôr J. Lopes, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Novais Gonçalves, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Profilpas Snc (Cadeneghe, Taliansko) (v zastúpení: pôvodne J.L. Revenga Santos, neskôr J.M. Monravá, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 18. marca 2004 (vec R 408/2003-1) týkajúcej sa námietkového konania medzi Fernando Rodrigues Carvalhais a Profilpas Snc

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 217, 28.8.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. februára 2006 – Elisabetta Dami/ÚHVT(Spojené veci T-466/04 a T-467/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Slovná ochranná známka GERONIMO STILTON — Námietka — Prerušenie konania — Obmedzenie zoznamu výrobkov označených prihlasovanou ochrannou známkou — Spätvzatie námietky“)

(2006/C 86/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Elisabetta Dami (Miláno, Taliansko) [v zastúpení: P. Beduschi a S. Giudici, advokáti]

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Montguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: The Stilton Cheese Makers Association (Surbiton, Surrey, Spojené kráľovstvo)

Predmet konania

Dve žaloby podané proti rozhodnutiam druhého odvolacieho senátu ÚHVT podané 20. septembra 2004 (vec R 973/2002-2 a vec R 982/2002-2), týkajúcim sa námietkového konania medzi Elisabetta Dami a The Stilton Cheese Makers Association

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutia druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 20. septembra 2004 (veci R 973/2002-2 a R 982/2002-2) sa zrušujú.
2. ÚHVT je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005.

**Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. februára 2006 –
TEA-CEGOS a i./Komisia**

(Spojené veci T-376/05 a T-383/05) ⁽¹⁾

(„Verejné zmluvy — Verejné obstarávanie v Spoločenstve — Prijatie technickej pomoci pre odborníkov vykonávajúcich krátkodobé expertízy výhradne v prospech tretích krajín, ktorým sa poskytuje vonkajšia pomoc — Zamietnutie ponúk“)

(2006/C 86/52)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: TEA-CEGOS, SA (Madrid, Španielsko) a Sevices techniques globaux (STG) SA (Brusel, Belgicko), vo veci T-376/05 (v zastúpení: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti) a GHK Consulting Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo), vo veci T-383/05 (v zastúpení: M. Dittmer a J.-E. Svensson, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Wilderspin a G. Boudot, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutí Komisie z 12. októbra 2005, ktorými sa zamietajú ponuky predložené žalobcami v rámci verejného obstarávania s označením „EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7“, a zároveň všetkých ostatných rozhodnutí prijatých Komisiou v rámci toho istého verejného obstarávania v nadväznosti na rozhodnutia z 12. októbra 2005

Výrok rozsudku

1. Žaloby sa zamietajú.
2. Žalobcovia sa zaväzujú na náhradu trov konania, vrátane trov konania o predbežnom opatrení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 315, 10.12.2005.

**Uznesenie Súdu prvého stupňa z 13. októbra 2005 –
Fintecna/Komisia**

(Vec T-249/02) ⁽¹⁾

(„Európsky sociálny fond — Zníženie finančnej pomoci — Žaloba o neplatnosť — Akt, ktorý možno napadnúť žalobou — Prípravný akt — Neprípustnosť“)

(2006/C 86/53)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Fintecna – Finanziaria per i settori industriale e dei servizi SpA (Rím, Taliansko) (v zastúpení: G. Roberti, A. Franchi a R. De Lisa, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne L. Flynn a A. Aresu, neskôr E. de March a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, advokát)

Predmet veci

Návrh na zrušenie listu Komisie z 31. marca 2000 týkajúceho sa rôznych finančných pomoci z Európskeho sociálneho fondu (ESF) poskytnutých viacerým operačným programom spadajúcim do rámca Spoločenstva na podporu realizácie cieľov č. 1, 3 a 4 v Taliansku (Stred-Sever a Mezzogiorno)

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamietá ako neprípustná.
2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli žalovanej.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 233, 28.9.2002.

**Uznesenie Súdu prvého stupňa z 31. januára 2006 –
Schneider Electric/Komisia**

(Vec T-48/03) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Koncentrácie — Obnova konania o kontrole po tom, ako Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie zakazujúce koncentráciu — Začatie fázy dôkladného preskúmania — Vzdanie sa koncentrácie — Ukončenie kontrolného konania — Žaloba o neplatnosť — Akty s negatívnymi účinkami — Záujem na veci — Neprípustnosť“)

(2006/C 86/54)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Schneider Electric SA (Rueil-Malmaison, Francúzsko) (v zastúpení: pôvodne A. Winckler, M. Pittie a É. de La Serre, neskôr M. Pittie a A. Winckler, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne P. Olivier a F. Lelièvre, neskôr P. Olivier a O. Beynet, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie na jednej strane rozhodnutia Komisie zo 4. decembra o začatí fázy dôkladného preskúmania koncentrácie medzi podnikmi Schneider a Legrand (vec COMP/M.2283 – Schneider/Legrand II) a na strane druhej rozhodnutia Komisie z 13. decembra 2002 o ukončení konania o kontrole tejto koncentrácie

Výrok uznesenia

1. *Žaloba sa zamieta ako neprípustná.*
2. *Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Komisie.*

(¹) Ú. v. EÚ C 101, 26.4.2003.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. januára 2006 – Van Mannekus/Rada

(Vec T-278/03) (¹)

(„Dumping — Dovozy oxidu horečnatého s pôvodom v Číne — Zmena skôr prijatých antidumpingových opatrení — Žaloba o neplatnosť — Námiетка neprípustnosti“)

(2006/C 86/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Van Mannekus & Co. BV (Schiedam, Holandsko) (v zastúpení: H. Bleier, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, advokát)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: T. Scharf a K. Talaber Ricz, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 985/2003 z 5. júna 2003, ktorým sa menia a dopĺňajú antidumpingové opatrenia

uložené nariadením Rady (ES) č. 1334/1999 na dovozy oxidu horečnatého s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 143, s. 1)

Výrok uznesenia

1. *Žaloba sa zamieta.*
2. *Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania vzniknuté Rade.*
3. *Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.*

(¹) Ú. v. EÚ C 264, 1.11.2003.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. januára 2006 – Van Mannekus/Rada

(Vec T-280/03) (¹)

(„Dumping — Dovozy spekaného (sintrovaného) horčíka s pôvodom v Číne — Zmena skôr prijatých antidumpingových opatrení — Žaloba o neplatnosť — Námiетка neprípustnosti“)

(2006/C 86/56)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Van Mannekus & Co. BV (Schiedam, Holandsko) (v zastúpení: H. Bleier, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, splnomocnený zástupca)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: T. Scharf a K. Talaber Ricz, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 986/2003 z 5. júna 2003, ktorým sa menia a dopĺňajú antidumpingové opatrenia uložené nariadením Rady (ES) č. 360/2000 na dovozy spekaného (sintrovaného) horčíka s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 143, s. 5)

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania vzniknuté Rade.
3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 251, 18.10.2003.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 13. januára 2006 – Komninou a i./Komisia

(Vec T-42/04) (¹)

(„Žaloba o náhradu škody — Mimozmluvná zodpovednosť — Odloženie sťažnosti namietajúcej konanie členského štátu, ktoré môže viesť k začatiu konania o nesplnenie povinnosti — Riešenie sťažnosti Komisiou — Zásada správneho úradného postupu“)

(2006/C 86/57)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Léonidas Grepis, Nikolaos Grepis, Fotios Dimitriou, Zoïs Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis a Thomas Bolossis (Parga, Grécko) (v zastúpení: P. Stroumpou, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Konstantinidis, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Návrh na náhradu škody, ktorú mali žalobcovia údajne utrpieť z dôvodu postupu Komisie pri riešení ich sťažnosti týkajúcej sa predpokladaného nesplnenia povinnosti Helénskej republiky v oblasti práva životného prostredia Spoločenstva

Výrok uznesenia

1. Žaloba sa zamieta.
2. Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania, ktoré vznikli Komisii.

(¹) Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004.

Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. januára 2006 – ArchiMEDES/Komisia

(Vec T-396/05 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Arbitrážna doložka — Prípustnosť — Naliehavosť — Neexistencia“)

(2006/C 86/58)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Architecture, microclimat, énergies douces – Europe et Sud ArchiMEDES SARL (Ganges, Francúzsko) (v zastúpení: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon a P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: K. Kaňska a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na odklad výkonu po prvé rozhodnutia Komisie obsiahnutého v liste z 5. októbra 2005 o započítaní pohľadávok voči žalobcovi, po druhé rozhodnutia Komisie obsiahnutého v liste z 30. augusta 2005 a po tretie oznámenia o výške pohľadávky z 23. augusta 2005 č. 3240705638

Výrok uznesenia

1. Návrh na nariadenia predbežného opatrenia sa zamieta.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 10. januára 2006 – ArchiMEDES/Komisia

(Vec T-397/05 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Arbitrážna doložka — Naliehavosť — Neexistencia“)

(2006/C 86/59)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Architecture, microclimat, énergies douces – Europe et Sud (ArchiMEDES) SARL (Ganges, Francúzsko) (v zastúpení: P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon a P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: K. Kańska a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na odklad výkonu po prvé rozhodnutia Komisie obsahujúceho v liste z 5. októbra 2005 o započítaní pohľadávok voči žalobcovi, po druhé rozhodnutia Komisie obsahujúceho v liste z 30. augusta 2005 a po tretie oznámenia o výške pohľadávky z 23. augusta 2005 č. 3240705638

Výrok uznesenia

1. Návrh na nariadenia predbežného opatrenia sa zamietajú.
2. O trovách konania sa rozhodne v konaní o veci samej.

Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 1. februára 2006 – Endesa/Komisia

(Vec T-417/05 R)

(„Konanie o nariadení predbežného opatrenia — Kontrola koncentrácií — Naliehavosť“)

(2006/C 86/60)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Endesa, SA (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: J. Flynn, QC, S. Baxter, solicitor, M. Odriozola, M. Muñoz de Juan, M. Merola a J. García de Enterría Lorenzo-Velázquez, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier, A. Whelan a M. Schneider, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: N. Díaz Abad, abogado del Estado) a Gas Natural SDG, SA (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: F. E. González Díaz a J. Jiménez de la Iglesia, advokáti)

Predmet veci

Návrh, aby sa nariadil na jednej strane odklad výkonu listu Komisia z 15. novembra 2005, v ktorom Komisia vyslovuje, že koncentrácia medzi podnikmi Gas Natural SDG, SA a Endesa, SA nemá komunitárnu dimenziu v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi

podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 1), a na strane druhej iné predbežné opatrenia

Výrok uznesenia

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamietajú.
2. O trovách konania bude rozhodnuté v rozhodnutí vo veci samej.

Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2006 – Brink's Security Luxembourg/Komisia

(Vec T-437/05 R)

(„Predbežné opatrenia — Naliehavosť — Absencia“)

(2006/C 86/61)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Brink's Security Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburgsko) (v zastúpení: C. Point a G. Dauphin, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: E. Manhaeve, M. Šimerdová a K. Mojzesowicz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Group 4 Falck SA (Luxemburg) (v zastúpení: M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie a N. Bogelmann, advokáti)

Predmet veci

Návrh na nariadenie predbežných opatrení, ktoré v podstate smerujú po prvé k zaviazaniu Komisie nepodpísať zmluvu týkajúcu sa verejného obstarávania č. 16/2005/OIL (bezpečnosť a stráženie objektov), po druhé, pokiaľ Komisia už uzavrela túto zmluvu, k pozastaveniu jej účinnosti až do rozhodnutia Súdu prvého stupňa vo veci samej, a po tretie k nariadeniu iných opatrení

Výrok uznesenia

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamietajú.
2. O trovách sa rozhodne v konaní o veci samej.

Žaloba podaná 12. januára 2006 – FAB Fernsehen aus Berlin/Komisia

(Vec T-8/06)

(2006/C 86/62)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: FAB Fernsehen aus Berlin GmbH (Berlín, Nemecko)
(v zastúpení: A. Böken, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 9. novembra 2005 (štátna pomoc, ktorú poskytla Spolková republika Nemecko pre zavedenie digitálnej terestrickej televízie [DVB-T] v oblasti Berlín-Brandenburgsko), K (2005) 3903, konečné znenie.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napadá rozhodnutie Komisie K (2005) 3903, konečné znenie, z 9. novembra 2005 o štátnej pomoci pre zavedenie digitálnej terestrickej televízie [DVB-T] v oblasti Berlín-Brandenburgsko. Komisia napadnutým rozhodnutím vyhlásila pomoc poskytnutú Spolkovou republikou Nemecko súkromným poskytovateľom rozhlasového vysielania podieľajúcim sa na DVB-T za nezlučiteľnú so spoločným trhom a zaviazala Spolkovú republiku Nemecko od príjemcov, a teda aj od žalobcu vymáhať protiprávne poskytnutú pomoc.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza, že poskytnuté prostriedky nie sú štátnou pomocou podľa článku 87 ods. 1 ES. Okrem toho nejde o štátnu pomoc ani z dôvodu, že nie sú splnené predpoklady článku 86 ods. 2 ES. Žalobca ďalej uvádza, že opatrenie v prípade žalobcu neovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi a napadnuté rozhodnutie je teda v tomto rozsahu protiprávne.

Žalobca odôvodňuje okrem toho svoju žalobu tým, že ak by sa poskytnutie prostriedkov považovalo za pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, bola by táto pomoc zlučiteľná so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 ES. Žalobca v tejto

súvislosti vytyka žalovanej, že sa dopustila omylu pri voľnej úvahe, na ktorú má žalovaná právo pri posúdení, či poskytnutie prostriedkov môže byť považované za zlučiteľné so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) a d) ES.

Žaloba podaná 16. januára 2006 – K-Swiss/ÚHVT

(Vec T-14/06)

(2006/C 86/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: K-Swiss (Westlake Village, USA) (v zastúpení: H. E. Hübner, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 26. septembra 2005 (vec R 1109/2004-1),

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: Obrazová ochranná známka predstavujúca topánku s piatimi rovnobežnými páskami umiestnenými na jej boku pre tovary zaradené v triede 25 (topánky pre mužov, ženy a deti) – prihláška č. 2 788 511

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94, keďže kombinácia charakteristických prvkov prihlasovanej ochrannej známky je sama osebe spôsobilá odlíšiť tovary prihlasovateľa od tovarov iných subjektov. Porušenie zásady zákazu diskriminácie, keďže ÚHVT povolil okrem iných zápis obrazovej ochrannej známky predstavujúcej topánku s dvomi rovnobežnými páskami umiestnenými na špičke topánky.

**Žaloba podaná 23. januára 2006 – Deutsche Telekom/
ÚHVT****(Vec T-18/06)**

(2006/C 86/64)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobca:* Deutsche Telekom AG (Bonn, Nemecko) (v zastúpení: J.-C. Gaedertz, Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhy žalobcu**

- zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu zo 17. novembra 2005,
- zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia*Prihlasovaná ochranná známka:* slovná ochranná známka „Alles, was uns verbindet“ pre výrobky a služby tried 9, 16, 35, 36, 38 a 42 – prihláška č. 3 648 441

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Rady č. 40/94, pretože prihlásená ochranná známka má pre uplatňované výrobky a služby rozlišovaciu spôsobilosť a nemá popisný charakter pretože slovné spojenie v súvislosti s uplatňovanými výrobkami a službami je neobvyčajné a neobvyklé.**Žaloba podaná 21. januára 2006 – Nemecko/Komisia****(Vec T-21/06)**

(2006/C 86/65)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Spolková republika Nemecko (v zastúpení: M. Lumma a C. Schulze-Bahr, za právnej pomoci G. Quardt, Rechtsanwältin)*Žalovaná:* Komisia Európskych spoločenstiev**Návrhy žalobkyne**

- zrušiť rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev K (2005) 3903, z 9. novembra 2005 o štátnej pomoci, ktorú poskytla Spolková republika Nemecko pre zavedenie digitálnej terestrickej televízie (DVB-T) v oblasti Berlín-Brandenburgsko,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia*Žalobkyňa* napadá rozhodnutie Komisie K (2005) 3903, konečné znenie, z 9. novembra 2005 o štátnej pomoci pre zavedenie digitálnej terestrickej televízie [DVB-T] v oblasti Berlín-Brandenburgsko. Komisia napadnutým rozhodnutím vyhlásila pomoc poskytnutú Spolkovou republikou Nemecko súkromným poskytovateľom rozhlasového vysielania podieľajúcim sa na DVB-T za nezlučiteľnú so spoločným trhom a zaviazala Spolkovú republiku Nemecko od príjemcov, a teda aj od žalobcu vymáhať protiprávne poskytnutú pomoc.*Žalobkyňa* na podporu svojej žaloby uvádza, že poskytnutie prostriedkov je zlučiteľné so spoločným trhom a vytýka Komisii, že sa dopustila niekoľkých omylov pri voľnej úvahe a pri posúdení skutkovej podstaty pri použití článku 87 ods. 3 ES. Žalovaná miesto toho, aby postupovala podľa článku 87 ods. 3 písm. c) ES, skúšala novú schému preskúmania zlyhania trhu, ktorá v použitej forme nie je vhodná na zistenie, či je poskytnutie prostriedkov zlučiteľné so spoločným trhom alebo nie je. *Žalobkyňa* navyše namieta, že Komisia nevykonala dostatočné preskúmanie zlučiteľnosti poskytnutia prostriedkov podľa článku 87 ods. 3 písm. b) ES.*Žalobkyňa* odôvodňuje okrem toho svoju žalobu tým, že Komisia porušila všeobecné právne predpisy. *Žalobkyňa* namieta porušenie zásady výkonu riadnej správy a práva byť vypočutá.**Žaloba podaná 24. januára 2006 – Medienanstalt Berlin-
Brandenburg/Komisia****(Vec T-24/06)**

(2006/C 86/66)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania*Žalobca:* Medienanstalt Berlin-Brandenburg (MABB) (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: M. Schütte, B. Immenkamp, Rechtsanwältin)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie Európskych spoločenstiev z 9. novembra 2005 K (2005) 3903, konečné znenie, o štátnej pomoci, ktorú poskytla Spolková republika Nemecko pre zavedenie digitálnej terestrickej televízie (DVB-T) v oblasti Berlín-Brandenburgsko
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napadá rozhodnutie Komisie K (2005) 3903, konečné znenie, z 9. novembra 2005 o štátnej pomoci pre zavedenie digitálnej terestrickej televízie (DVB-T) v oblasti Berlín-Brandenburgsko. Komisia napadnutým rozhodnutím vyhlásila pomoc poskytnutú Spolkovou republikou Nemecko súkromným poskytovateľom rozhlasového vysielania podieľajúcim sa na DVB-T za nezlučiteľnú so spoločným trhom a zaviazala Spolkovú republiku Nemecko od príjemcov vymáhať protiprávne poskytnutú pomoc. Žalobca je v napadnutom rozhodnutí výslovne uvedený ako príjemca.

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby tri dôvody:

Na prvom mieste uvádza, že napadnuté rozhodnutie má právne vady, pretože bolo porušených viac podstatných formálnych náležitostí. Komisia porušila najmä povinnosť rozhodnutie riadne odôvodniť, pretože neuviedla zrozumiteľným spôsobom, prečo ide v danom prípade o štátnu pomoc.

Druhým žalobným dôvodom vytýka žalobca porušenie článku 87 ES. Jednak je presvedčený, že nejde o štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Navyše uvádza, že ak by skutočne išlo o pomoc, bola by zlučiteľná so spoločným trhom podľa článku 87 ods. 3 písm. c) a d).

Žalobca odôvodňuje okrem toho svoju žalobu tým, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 86 ods. 2 ES, lebo ak by išlo o štátnu pomoc, táto by bola zlučiteľná so spoločným trhom.

Žaloba podaná 24. januára 2006 – RheinfelsQuellen H. Hövelmann/ÚHVT

(Vec T-28/06)

(2006/C 86/67)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: RheinfelsQuellen H. Hövelmann GmbH & Co. KG (Duisburg, Nemecko) (v zastúpení: W. Kellenter a A. Lambrecht, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 17. novembra 2005 vo veci R1179/2004-2,
- zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: Slovná ochranná známka „VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN“ pre výrobky zaradené v triedach 32 a 33, prihláška č. 2 806 875

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia Rady č. 40/94, pretože ochranná známka sa neskladá výlučne z popisných údajov a ani jej nechýba požadovaná rozlišovacia spôsobilosť.

Žaloba podaná 24. januára 2006 – Procter & Gamble/ÚHVT

(Vec T-29/06)

(2006/C 86/68)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Procter & Gamble Company (Cincinnati, USA) (v zastúpení: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 22. novembra 2005 (vec R 1071/2004-1), ktoré bolo oznámené P&G listom z 5. decembra 2005 v rozsahu, v akom v ňom bolo zistené, že ochranná známka nespĺňa podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: Trojrozmerná ochranná známka v podobe štvorcovej tablety bielej farby s modrým kvetinovým vzorom s piatimi lupienkami pre tovary v triede 3 (pracie a bieliace prípravky a iné pracie prostriedky; čistiacie, leštiace, hladiace a abrazívne prípravky; prípravky na umývanie, čistenie a starostlivosť o riad; mydlá) – prihláška č. 1 697 432

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94.

Žaloba podaná 24. januára 2006 – Procter & Gamble/ÚHVT

(Vec T-30/06)

(2006/C 86/69)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Procter & Gamble Company (Cincinnati, USA) (v zastúpení: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 21. novembra 2005 (vec R 1072/2004-1), ktoré bolo oznámené P&G listom z 5. decembra 2005 v rozsahu, v akom v ňom bolo zistené, že ochranná známka nespĺňa podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: Trojrozmerná ochranná známka v podobe štvorcovej tablety bielej farby s modrým kvetinovým vzorom so štyrmi lupienkami pre tovary v triede 3 (pracie a bieliace prípravky a iné pracie prostriedky; čistiacie, leštiace, hladiace a abrazívne prípravky; prípravky na umývanie, čistenie a starostlivosť o riad; mydlá) – prihláška č. 1 683 408

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94.

Žaloba podaná 24. januára 2006 – Procter & Gamble/ÚHVT

(Vec T-31/06)

(2006/C 86/70)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Procter & Gamble Company (Cincinnati, USA) (v zastúpení: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 16. novembra 2005 (vec R 1183/2004-1), ktoré bolo oznámené P&G listom z 23. novembra 2005 v rozsahu, v akom v ňom bolo zistené, že ochranná známka nespĺňa podmienky stanovené v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a

— zaviazat' ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: Trojrozmerná ochranná známka v podobe štvorcovej tablety bielej farby s fialovým kvetinovým vzorom s piatimi lupienkami pre tovary v triede 3 (pracie a bieliace prípravky a iné pracie prostriedky; čistiacie, leštiace, hladiace a abrazívne prípravky; prípravky na umývanie, čistenie a starostlivosť o riad; mydlá) – prihláška č. 1 683 457

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady č. 40/94.

**Žaloba podaná 30. januára 2006 – Honig-Verband e. V./
Komisia Európskych spoločenstiev**

(Vec T-35/06)

(2006/C 86/71)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Honig-Verband e. V. (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: M. Hagenmeyer a T. Teufer, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť nariadenie Komisie (ES) č. 1854/2005 zo 14. novembra 2005, ktorým sa dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 2400/96, pokiaľ ide o registráciu názvov do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Miel de Provence (CHZO)],
- zaviazať Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda nariadenie (ES) č. 1854/2005⁽¹⁾, na základe ktorého sa označenie pôvodu „Miel de Provence“ zapisuje ako chránené zemepisné označenie (CHZO) do prílohy nariadenia (ES) č. 2400/96⁽²⁾. Pred prijatím nariadenia č. 1854/2005 podal žalobca u príslušného nemeckého orgánu námietku proti prihláške označenia „Miel de Provence“.

Žalobca na podporu svojej žaloby uplatňuje tri žalobné dôvody.

Poprvé uvádza, že napadnuté sa nariadenie musí zrušiť, pretože je v rozpore s osobitnými a taxatívnymi pravidlami týkajúcimi sa označenia pôvodu medzi uvedenými v smernici 2001/110/ES⁽³⁾. Nariadenie žalovanej okrem toho predstavuje neprimerané obmedzenie voľného pohybu tovaru v zmysle článku 28 ES.

Žalobca odôvodňuje svoju žalobu podruhé tým, že napadnuté nariadenie je nezlučiteľné s požiadavkami nariadenia (EHS) č. 2081/92⁽⁴⁾. V tejto súvislosti tvrdí, že boli porušené články 2, 4 a článok 7 ods. 4 druhá zarážka tohoto nariadenia.

Žalobca nakoniec uvádza, že nariadenie č. 1854/2005 bolo prijaté v konaní, ktoré bolo poznačené právnymi vadami.

Žalovaná sa podľa jeho názoru dostatočne nezaoberala tvrdením o hospodárskom ovplyvnení existujúceho označenia.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1854/2005 zo 14. novembra 2005, ktorým sa dopĺňa príloha k nariadeniu (ES) č. 2400/96, pokiaľ ide o registráciu názvov do Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení [Miel de Provence (CHZO)].

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2400/96 zo 17. decembra 1996 o zápise určitých názvov do „Registra chránených označení pôvodu a chránených zemepisných označení“ stanovených v Nariadení Rady (EHS) č. 2081/92 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín.

⁽³⁾ Smernica Rady 2001/110/ES z 20. decembra 2001 o mede.

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín.

**Žaloba podaná 3. februára 2006 – Transcatlab S.p.A,
v likvidácii/Komisia**

(Vec T-39/06)

(2006/C 86/72)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Transcatlab S.p.A, v likvidácii (Caserta, Taliansko) (v zastúpení: Cristoforo Osti, Alessandra Prastaro)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- čiastočne zrušiť článok 1 prvý odsek rozhodnutia Komisie K(2005) 4012, konečné znenie, z 20. októbra 2005 v rozsahu, v akom Komisia dospela k záveru, že SCC (a teda Alliance One) sa musí považovať za spoločne a nerozdielne zodpovedného za porušenia článku 81 ES, ktorých sa dopustil Transcatlab,

- v dôsledku toho znížiť pokutu uloženú Transcatlab,

- zaviazať Komisiu na náhradu všetkých trov konania a výdavkov, vrátane tých, ktoré vznikli Transcatlab.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie, ktoré je predmetom tejto veci, je to isté ako rozhodnutie vo veci T-11/06, Tabacchi/Komisia. Pokiaľ ide o žalobcu, v tomto rozhodnutí bola vyslovená spoločná a nerozdielna zodpovednosť spoločnosti Alliance One International ako posledného podniku ovládajúceho Transcatab.

Na podporu svojich návrhov žalobca tvrdí, že Komisia:

- sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia vyslovením, že Alliance One International zodpovedá za správanie Transcatab. Žalovaná najmä nedodrжала zásady týkajúce sa dôkazného bremena, nepreukázala vplyv vykonávaný Alliance One International a tak prekročila hranicu 10 % obratu,
- nesprávne považovala predmetné porušenie za veľmi závažné, a nie nanajvýš závažné z dôvodu takmer žiadneho dopadu dohody na relevantný trh, odberateľský trh a spotrebiteľa, ako aj obmedzenej veľkosti geografického relevantného trhu,
- porušila zásady proporcionality a rovnosti zaobchádzania tým, že určila základnú sumu pokuty na 10 miliónov eur,
- mala rozlišovať medzi správaním v období od roku 1995 do roku 1998 a správaním v neskoršom období a dospieť k záveru, že Transcatab bol zodpovedný iba za správanie v prvom období. Tým, že Komisia usúdila, že žalobca zodpovedal aj za správanie v období od roku 1999 do roku 2002 totiž Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania v rozsahu, v akom uznala existenciu poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v nejasnom legislatívnom rámci pri združeniach, ale túto neuplatnila na spracovateľov,
- porušila zásadu *ne bis in idem* tým, že uložila sankciu Transcatab a ostatným spracovateľom prvýkrát ako členom Associazione professionale Trasformatori Tabacchi Italiani, a druhýkrát ako spracovateľom,
- nesprávne dospela k záveru, že nemožno uplatniť žiadnu z poľahčujúcich okolností uplatnených žalobcom ako napríklad spolupráca, neuplatňovanie dohôd, ich prerušenie alebo existencia dôvodnej pochybnosti pokiaľ ide o to, či má sporné správanie charakter porušenia.

Žaloba podaná 13. februára 2006 – Gollnisch/Parlament

(Vec T-42/06)

(2006/C 86/73)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Bruno Gollnisch (Limonest, Francúzsko) (v zastúpení: W. de Saint Just, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Európskeho parlamentu z 13. decembra 2005, ktorým sa prijala správa č. A6-376/2005,
- priznať žalobcovi sumu vo výške 8 000 eur ako náhradu jeho nemajetkovej ujmy,
- okrem toho priznať žalobcovi sumu vo výške 4 000 eur ako náhradu výdavkov za poradenstvo a prípravu tejto žaloby.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou žalobca, člen Európskeho parlamentu, navrhuje zrušiť právny akt schválený Európskym parlamentom na plenárnom zasadnutí 13. decembra 2005, ktorým bola prijatá správa výboru pre právne veci č. A6-376/2005, týkajúca sa vyjadrení žalobcu na tlačovej konferencii a následne bolo rozhodnuté neochraňovať jeho imunitu a privilégiá. Okrem toho žiada o náhradu škody, ktorá mu údajne bola spôsobená prijatím napadnutého právneho aktu.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza viacero dôvodov, najmä formálnu protiprávnosť napadnutého právneho aktu Parlamentu, jeho povahu údajne odporujúcu všeobecným právnym zásadám ako zásade právnej istoty a legitímnej dôvery ako aj chyby konania pri prijímaní tohto aktu. Žalobca taktiež uplatňuje, že napadnutý právny akt je v rozpore so stálou praxou pri rozhodovaní výboru pre právne veci Európskeho parlamentu v oblasti slobody slova a *fumus persecutionis* a porušuje nezávislosť poslancov tým, že mu bolo odoprené konať v rámci jeho vnútroštátnych a európskych politických aktivít v čase spornej tlačovej konferencie.

Žaloba podaná 9. februára 2006 – Cofira SAC/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec T-43/06)

(2006/C 86/74)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Cofira SAC (Rousset Cedex, Francúzsko) (v zastúpení: Girolamo Addessi, Leonilda Mari, Daniella Magurno, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť sankciu uloženú spoločnosti Cofira SAC,
- sankcionovať spoločne a nerozdielne všetky spoločnosti, ktoré vznikli rozdelením Cofira Sepso,
- znížiť sumu sankcie,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje, že určité podniky, medzi ktoré patrí i žalobca, porušili pravidlá Spoločenstva upravujúce hospodársku súťaž v priebehu obdobia medzi 24. marcom 1982 a 26. júnom 2002 tým, že sa zúčastnili na dohodách a zosúladených postupoch v oblasti priemyselných plastických sáčkov v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Luxembursku a Holandsku. Tieto porušenia podľa žalovanej pozostávali z určovania ceny, stanovenia spoločných modelov

určovania ceny, rozdelenia trhu a pridelovania predajných kvót, rozdelenia odberateľov, vyjednávani a objednávok, zosúladených ponúk ako odpovedí na verejné obstarávanie a výmeny individualizovaných informácií.

Na podporu svojich návrhov žalobca predovšetkým tvrdí, že rozhodnutie nemalo byť určené jemu.

V tejto súvislosti pripomína, že 27. novembra 2003 sa spoločnosť COFIRA SEPSO, ktorá bola predmetom vyšetrovania spolu s ostatými podnikmi, rozdelila na tri spoločnosti a jednou z nich je žalobca. COFIRA SAC teda vznikla potom, ako sa objavili skutočnosti sankcionované Komisiou.

Napadnuté rozhodnutie neuvádza ani dôvody, pre ktoré bol sankciou postihnutý len žalobca, hoci za vytýkané porušenie mali byť zodpovedné všetky spoločnosti vzniknuté na základe rozdelenia CONFIRA SEPSO.

Rozhodnutie neuvádza ani hodnoty slúžiace ako základ určenia sumy sankcie, keďže sankcia bola prispôbená obchodnému obratu žalobcu v čase skutkových okolností súvisiacich s konaním, hoci táto spoločnosť nemala žiaden obchodný obrat, keďže nejstvovala.

Na druhej strane Komisia neuvádza skutkové okolnosti, z ktorých by porušenie vyplývalo. Celé rozhodnutie je vlastne založené na predpoklade, že stretnutia medzi predstaviteľmi spoločností vo svojom dôsledku predstavovali konanie v rozpore s článkom 81 Zmluvy, a predpoklade, že takýto postup mal výrazný vplyv na hospodársku súťaž. Hoci žalobca uznáva, že skutočnosti na ktoré poukazuje Komisia sú presné, tvrdí, že sa na ne vzťahuje päťročná premlčacia doba.

Žaloba podaná 14. februára 2006 – Komisia/Hellenic Ventures a päť ďalších žalovaných

(Vec T-44/06)

(2006/C 86/75)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia (v zastúpení: Maria Patakia a M. Spyridon Chatzigiannis)

Žalovaní: Hellenic Ventures S.A., Kostantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos, Minas Patsouris, Nikolaos Poulakos a Robert Ceurvost

v prvom rade financovala, zodpovedali kritériám uvedeným v súťažných podkladoch.

Napriek viacerým výzvam žalovaná v prvom rade nevrátila požadovanú sumu.

Komisia sa svojou žalobou domáha vrátenia uvedenej sumy, ktorú poskytla žalovanej v prvom rade, zvýšenej o úroky.

Návrhy žalobkyne

- zaviazat' na jednej strane žalovanú v prvom rade a na druhej strane spoločne a nerozdielne s ňou päť ďalších žalovaných nahradiť Komisii celú sumu zálohy, ktorú žalovaná v prvom rade prijala od Spoločenstva, t. j. 70 000 ecu, teraz eur, zvýšenú o úroky, ktoré v súlade s tým, čo bolo dohodnuté v zmluve, zodpovedajú do 12. februára 2006 sume 103 423,54 ecu, teraz eur, teda spolu sumu 171 939,18 ecu, teraz eur, zvýšenú navyše o úroky, ktoré boli takisto v zmluve dohodnuté vo výške 1,5 % mesačne, teda o sumu 34,52 ecu, teraz eur, za každý deň za obdobie od 1. januára 2006 až do úplného zaplatenia dlhu žalovanými,
- zaviazat' žalovaných nahradiť spoločne a nerozdielne trovy konania, ktoré vo všeobecnosti vznikli Komisii, vrátane odmien jej advokátov *ad litem*.

(¹) Ú. v. ES C 306, 1.12.1988, s. 12.

Žaloba podaná 13. februára 2006 – Reliance Industries/Rada a Komisia

(Vec T-45/06)

(2006/C 86/76)

Jazyk konania: angličtina

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európske Spoločenstvo, v zastúpení Európskou Komisiou, uzavrelo so žalovanou v prvom rade, ktorej akcionári a členovia správnej rady alebo štatutárneho orgánu sú ďalšími žalovanými, zmluvu s názvom „Seed Fund 601“ v rámci „Pilotnej akcie vytvorenia a rozvoja štartovacích kapitálových fondov (seed capital)“ (¹).

V tejto zmluve sa Komisia zaviazala poskytnúť žalovanej v prvom rade finančnú podporu vo forme návratnej zálohy v maximálnej výške 350 000 ecu. Táto záloha mala kryť najviac 50 % nákladov na činnosť, na ktorú bola žalovaná v prvom rade zaviazaná ako fond pre poskytovanie štartovacieho kapitálu v Grécku. V tomto rámci jej Komisia vyplatila prvú ročnú zálohu vo výške 70 000 ecu.

V dokumente zo 16. júna 1994 Komisia oznámila žalovanej v prvom rade vypovedanie zmluvy a vyzvala ju, aby jej nahradila sumu 70 000 ecu, zvýšenú o úroky. Listom z 19. septembra 1994 Komisia oznámila, že toto rozhodnutie bolo podmienené odmietnutím žalovanej v prvom rade podrobiť sa hĺbkovej kontrole inšpektorov oddelenia Finančnej kontroly Komisie, čím bol porušený článok 8.1 zmluvy. Komisia usúdila, že takáto kontrola bola nevyhnutná s prihliadnutím na zistenia úradníka Komisie, ktorý vykonal kontrolu na mieste a vyslovil závažné pochybnosti o tom, či investície, ktoré žalovaná

Účastníci konania

Žalobca: Reliance Industries Ltd (Bombaj, India) (v zastúpení: I. MacVay, S. Ahmed, solicitors)

Žalovaní: Rada Európskej únie a Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 1. decembra 2005, ktorým sa oznamuje začatie preskúmania z dôvodu uplynutia platnosti vyrovnávacích opatrení uplatniteľných na dovoz určitých polyetylén tereftalátov („PET“) s pôvodom, okrem iného, v Indii ako aj rozhodnutia Komisie z toho istého dňa, ktorým sa oznamuje začatie preskúmania z dôvodu uplynutia platnosti antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz určitých polyetylén tereftalátov s pôvodom v Indii, Indonézii, Kórejskej republike, Malajzii, Taiwane a Thajsku a čiastočného predbežného preskúmania antidumpingových opatrení uplatniteľných na dovoz určitých polyetylén tereftalátov s pôvodom v Kórejskej republike a Taiwane (¹),

- ak to Súd prvého stupňa bude považovať za potrebné a vhodné, zrušiť nariadenie Rady (ES) č. 2603/2000, nariadenie Rady (ES) č. 2604/2000 a rozhodnutie Komisie 2000/745/ES v rozsahu, v akom by sa mohlo uplatniť na žalobcu po 1. decembri 2005,
- zrušiť článok 11 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 (základné antidumpingové nariadenie) a článok 18 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2026/97 (základné antidotačné nariadenie) vtedy a len vtedy, ak sa bude Súd prvého stupňa domnievať, v rozpore s tvrdením žalobcu, že podľa riadneho výkladu sú v rozpore s ustanoveniami článku 11 ods. 3 dohody Svetovej obchodnej organizácie (WTO) o ochranných opatreniach a/alebo s článkom 21 ods. 3 dohody WTO o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach, a len v tomto rozsahu,
- zaviazat žalovaných na náhradu trov konania.

menia boli uverejnené v deň uplynutia platnosti opatrení (1. decembra) a že v dôsledku toho sa žiadne konanie o preskúmaní nezačalo pred dátumom uplynutia platnosti opatrení, v rozpore s požiadavkami pravidiel WTO. Žalobca sa v tejto súvislosti domnieva, že základné nariadenia sa majú vykladať v súlade s dohodami WTO a že akákoľvek pochybnosť týkajúca sa týchto nariadení má byť v každom prípade vyriešená v jeho prospech, v súlade so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva. Okrem iného sa domnieva, že ak by základné nariadenia nemohli byť vykladané spôsobom, aký navrhuje, ich samotné ustanovenia by boli v rozpore s pravidlami WTO a následne v tomto rozsahu neplatné.

(¹) Ú. v. ES C 304, 1.12.2005, s. 4 a 9.

(²) Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 1; Mim. vyd. 11/034, s. 241.

(³) Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 21; Mim. vyd. 11/034, s. 261.

(⁴) Ú. v. ES L 301, 30.11.2000, s. 88.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dvoma napadnutými rozhodnutiami oznámila Komisia začatie konania o preskúmaní opatrení, ktorých platnosť má uplynúť, pokiaľ ide o nariadenie Rady (ES) z 27. novembra 2000, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a vyberá s konečnou platnosťou dočasné clo uložené na dovozy určitých druhov polyetylentereftalátov, s pôvodom v Indii, Malajzii a v Thajsku, a ktorým sa ukončuje antidotačné konanie, týkajúce sa dovozov určitých druhov polyetylentereftalátov, s pôvodom v Indonézii, v Kórejskej republike a na Taiwane (¹), o nariadenie Rady (ES) č. 2604/2000 z 27. novembra 2000, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a vyberá s konečnou platnosťou dočasné clo uložené na dovozy určitých polyetylén tereftalátov s pôvodom v Indii, Indonézii, Malajzii, Kórejskej republike, na Taiwane a v Thajsku (²) a rozhodnutie Komisie 2000/745/ES z 29. novembra 2000 týkajúce sa prijatia záväzkov poskytnutých v rámci vyššie uvedených antidumpingových a antidotačných konaní (³). Podľa článku 11 ods. 2 základného antidumpingového nariadenia a článku 18 ods. 1 základného antidotačného nariadenia majú tieto oznámenia o začatí konania o preskúmaní za následok, ak sú uverejnené včas, že predmetné opatrenia zostávajú v platnosti až do výsledkov preskúmania.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že žiadne konanie o preskúmaní opatrení, ktorým má uplynúť platnosť, sa riadne nezačalo a teda platnosť predmetných opatrení a záväzkov uplynula k 1. decembru 2005 v súlade so spôsobmi a prostriedkami realizácie takýchto opatrení. Tvrdí, že ozná-

Žaloba podaná 13. februára 2006 – Galileo Lebensmittel/ Komisia

(Vec T-46/06)

(2006/C 86/77)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Nemecko) (v zastúpení: K. Bott, Rechtsanwalt)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- vyhlásiť za neplatné rozhodnutie žalovanej vyhradiť si doménu galileo.eu a nariadiť žalovanej, aby prenechala doménu galileo.eu registru pre poskytovanie domén najvyššej úrovne „eu“ (EURid) na voľnú registráciu.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa požiadala prostredníctvom registrátora o registráciu domény „galileo.eu“ ako domény najvyššej úrovne „.eu“. Regi-ster, EURid, tejto žiadosti nevyhovel s odôvodnením, že požado-ovaná doména je vyhradená pre žalovanú.

Na podporu svojej žaloby uplatňuje žalobkyňa porušenie článku 9 nariadenia (ES) č. 874/2004⁽¹⁾. Okrem toho tvrdí, že boli porušené jej práva podľa článku 2 ods. 2, článku 10 ods. 1 prvého pododseku a článku 12 ods. 2 tretieho pododseku nariadenia č. 874/2004.

(¹) Nariadenie Komisie (ES) č. 874/2004 z 28. apríla 2004, ktorým stanovujú pravidlá verejnej politiky týkajúce sa implementácie a funkcií domény najvyššej úrovne „.eu“ a zásady, ktorými sa riadi registrácia.

Žaloba podaná 17. februára 2006 – Astex Therapeutics/ ÚHVT**(Vec T-48/06)**

(2006/C 86/78)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Astex Therapeutics Limited (Cambridge, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Edenborough, barrister a R. Harrison, solicitor)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Protec Health International Limited (Cirencester, Spojené kráľovstvo)

Návrhy žalobkyne

- zrušiť napadnuté rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 29. novembra 2005 vo veci R 651/2004 – 2 v celom rozsahu, prípadne čiastočne,
- zaviazať namietateľa, aby nahradil žalobkyňu/odvolateľku náklady, ktoré jej vznikli v súvislosti s týmto konaním (pokiaľ namietateľ vstúpi do tohto konania) a s odvolaním pred odvolacím senátom a námietkou podanou námietko-vému oddeleniu (za každých okolností). Ďalej určiť, že Úrad

a namietateľ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť náklady, ktoré žalobkyňu/odvolateľku vznikli v súvislosti s týmto konaním na Súde prvého stupňa.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Žalobkyňa

Prihlasovaná ochranná známka: Obrazová ochranná známka „Astex Technology“ pre výrobky triedy 5 (farmaceutické prípravky)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietkového konania: Protec Health International Limited

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietkového konania: Slovná ochranná známka Spoločenstva „Astex“ pre výrobky a služby triedy 5 (insekticídy zabíjajúce prachové roztoče) a triedy 24 (textilné výrobky atď.)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie prihlášky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná 17. februára 2006 – Írsko/Komisia**(Vec T-50/06)**

(2006/C 86/79)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Írsko (v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca, P. McGarry, Barrister)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- úplne alebo čiastočne zrušiť podľa článku 230 Zmluvy rozhodnutie Komisie K (2005) 4436, konečné znenie, zo 7. decembra v rozsahu, v akom sa týka oslobodenia minerálnych olejov použitých ako palivo pri výrobe oxidu hlinitého v regióne Shannon od spotrebnej dane, ktoré zaviedlo Írsko,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Roku 1970 sa zakladateľom továrne Aughinish poskytol prísľub týkajúci sa oslobodenia palivového oleja, ktorý sa mal používať pri výrobe oxidu hlinitého vo v tom čase projektovanej továrni v Shannon (Írsko), od spotrebných daní. Roku 1983 bola továreň v Aughinish sprevádzkovaná a írské orgány oznámili Komisii, že zamýšľajú splniť prísľuby týkajúce sa oslobodenia od spotrebnej dane. Žalobca uvádza, že oslobodenie od dane bolo navyše povolené následnými rozhodnutiami Rady⁽¹⁾. Roku 2000 Komisia nastolila otázku štátnej pomoci, čo viedlo k začatiu formálneho vyšetrovania a napokon k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že Komisia sa dopúšťa právnej chyby vo vyvodení záveru, že predmetná pomoc predstavuje novú pomoc, a nie existujúcu pomoc.

Podľa žalobcu, ak by pomoc aj predstavovala novú pomoc a mala byť pred jej poskytnutím roku 1983 oznámená, Komisia uznáva, že pomoc v tom čase oznámená bola. Neschopnosť Komisie vydať akékoľvek rozhodnutie v lehotách, ktoré sama zaviedla, urobilo z predmetnej pomoci existujúcu pomoc. Subsidiárne, Komisia s pomocou nakladala ako s existujúcou pomocou vo všetkých rozhodujúcich obdobiach, čo potvrdzuje jej jednoznačné vyhlásenie z roku 1992.

Navyše, keďže pomoc existovala dlhšie ako desať rokov a premlčacia doba vymedzená v článku 15 v spojitosti s článkom 1 písm. b) bodom iv) nariadenia 659/1999⁽²⁾ uplynula, pomoc sa stala existujúcou pomocou a postupy, ktoré Komisia uskutočnila vo vzťahu k dohľadu nad ňou, sú chybné.

Vo vzťahu k svojmu prvému žalobnému dôvodu žalobca takisto tvrdí, že pomoc bola predmetom právne záväzných prísľubov, ktoré írské orgány poskytli pred pristúpením v roku 1973. Podľa žalobcu sa pomoc mala považovať za existujúcu pomoc už len na tomto základe.

Žalobca ako ďalší žalobný dôvod uvádza, že rozhodnutie porušuje zásadu právnej istoty za okolností, keď protirečí jednohlasnému rozhodnutiu Rady, ktoré bolo prijaté na základe Komisiou predloženého návrhu. Rozhodnutie je takisto v priamom rozpore s ustanovením článku 8 ods. 5 smernice 92/81/EHS⁽³⁾ o zosúladiení sadzieb spotrebnej dane z minerálnych olejov, ktorý od Komisie vyžaduje, aby predložila návrh týkajúci sa skreslenia hospodárskej súťaže alebo nezlučiteľnosti s vnútorným trhom na jednohlasné schválenie Rady.

Komisia navyše údajne porušila, prinajmenšom pokiaľ ide o príjemcu opatrenia pomoci, zásadu legitímnych očakávaní za okolností, keď Rada výslovne schválila výnimku do 31. decembra 2006.

Napokon sa tvrdí, že Komisia porušila základné právne pravidlo a zneužila svojim konaním právomoc, vrátane jej

oneskorenia s prijatím napadnutého rozhodnutia, najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetná pomoc jej bola oznámená už roku 1983. Komisia okrem toho neprihliadla na postupy, ktoré sú obsiahnuté v smernici 92/81/EHS a urobila verejné vyhlásenia o zlučiteľnosti predmetnej schémy pomoci. Na základe tohto svojho konania Komisia stratila akékoľvek právo nariadovať vrátenie pomoci za akýchkoľvek okolností.

(¹) 92/510/EHS: Rozhodnutie Rady z 19. októbra 1992, ktorým sa členským štátom povoľuje pokračovať v uplatňovaní existujúcich znížených sadzieb spotrebnej dane alebo oslobodení od spotrebnej dane pri určitých minerálnych olejoch používaných na osobitné účely v súlade s postupmi uvedenými v článku 8 ods. 4 smernice 92/81/EHS (Ú. v. ES L 316, s. 16) a ďalšie následné rozhodnutia.

(²) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

(³) Smernica Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladiení štruktúr spotrebných daní z minerálnych olejov (Ú. v. ES L 316, s. 12).

**Žaloba podaná 21. februára 2006 – UPM-Kymmene/
Komisia**

(Vec T-53/06)

(2006/C 86/80)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: UPM-Kymmene Oyj (Helsinki, Fínsko) (v zastúpení: B. Amory, E. Friedel, F. Bimont, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— čiastočne zrušiť rozhodnutie, pokiaľ ide o konštatovanie, že Rosenlew Saint Frères Emballage sa zúčastňoval na stretnutiach Valveplast na európskej úrovni od 18. júla 1994 do 31. januára 1999 a že toto jedno trvajúce protiprávne konanie sa uskutočnilo na základe krátkej účasti Rosenlew Saint Frères Emballage na stretnutiach Valveplast (od 21. novembra 1997 do 26. novembra 1998) a jeho spolupráci pri francúzskych stretnutiach týkajúcich sa otvorených vriec,

- zaviazat Komisiu na zníženie výšky pokuty, ktorá bola rozhodnutím uložená žalobcovi,
- zaviazat Komisiu, aby žalobcovi nahradila časť pokuty, ktorá bola zaplatená bez právneho dôvodu, spolu s úrokmi počítanými od dátumu zaplataenia pokuty až do úplnej a konečnej náhrady Komisiou, a
- zaviazat Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca sa domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie K(2005)4634, konečné znenie, z 30. novembra 2005 v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia. Žalobca nespochybňuje podstatu zistených tvrdení, ale uvádza, že dané rozhodnutie obsahuje viacero omylov v posúdení skutočností, ktoré sa týkajú dcérskej spoločnosti žalobcu – Rosenlew Saint Frères Emballage a úlohy, ktorú zohrávala v činnosti kartelu, a domáha sa zníženia výšky pokuty z dôvodu, že je neodôvodnená a neprimeraná.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza skutkový omyl pri aplikácii článku 81 ods. 1 ES. Žalobca tvrdí, že rozhodnutie je vadné vzhľadom na nedostatok dôkazov o jednom trvajúcom protiprávnom konaní zo strany Rosenlew Saint Frères Emballage. Po druhé žalobca uvádza, že Komisia nesprávne posúdila dĺžku trvania protiprávneho konania. Podľa žalobcu Komisia nepreukázala, že Rosenlew Saint Frères Emballage sa zúčastňoval na činnosti kartelu v sektore vriec – blokov a na stretnutiach Valveplast na európskej úrovni od 20. decembra 2004. Okrem toho žalobca tvrdí, že účasť Rosenlew Saint Frères Emballage na stretnutiach francúzskej skupiny týkajúcej sa otvorených vriec do 31. januára 1999 nebola dostatočne preukázaná.

Žalobca ďalej uvádza porušenie všeobecných zásad proporcionality, rovnosti zaobchádzania a spravodlivosti a omyl v posúdení pri stanovení pokuty.

Po prvé žalobca tvrdí, že Komisia prekročila hranicu diskrečnej právomoci podľa článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 tým, že stanovila neprimerane vysokú počiatočnú výšku pokuty vzhľadom na závažnosť spáchaného protiprávneho konania. V tejto súvislosti žalobca napáda uplatnenie prifažujúceho koeficientu 2 a tvrdí, že podiel celého kartelu na trhu s priemyselnými vrecami v roku 1996 nebol vhodným základom pre výpočet základnej sumy pokuty.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila dĺžku trvania účasti Rosenlew Saint Frères Emballage na činnosti kartelu.

Po tretie žalobca tvrdí, že Komisia náležite nezohľadnila skutočnosť, že žalobcova zodpovednosť bola určená len vzhľadom na jeho postavenie materskej spoločnosti, čím porušila zásadu spravodlivosti.

Po štvrté žalobca tvrdí, že Komisia nezohľadnila určité poľahčujúce okolnosti a nesprávne mu pripísala recidívu ako prifažujúcu okolnosť.

Napokon, pokiaľ ide o stanovenie konečnej sumy pokuty, žalobca namietá charakterizovanie tohto kartelu Komisiou ako veľmi závažného porušenia pravidiel hospodárskej súťaže vzhľadom na obmedzený účinok kartelu na hospodársku súťaž a jeho obmedzený geografický rozsah.

Žalobca tiež uvádza porušenie práva na obhajobu, ktoré spočívalo v tom, že počas administratívnej časti konania mu nebol poskytnutý prístup k niektorým významným dôkazným prostriedkom, o ktoré sa Komisia oprela pri určení dĺžky trvania a rozsahu protiprávneho konania, ktorého sa dopustil Rosenlew Saint Frères Emballage.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics/Komisia

(Vec T-59/06)

(2006/C 86/81)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Low & Bonar plc (Dundee, Spojené kráľovstvo) a Bonar Technical Fabrics NV (Zelee, Belgicko) (v zastúpení: L. Garzaniti, advokát, M. O'Regan, solicitor)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

- zrušiť napadnuté rozhodnutie Komisie č. K(2005)4634 z 30. novembra 2005 v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia v celom rozsahu, pokiaľ sa týka žalobcov, alebo

- subsidiárne čiastočne zrušiť článok 1 ods. 1, pokiaľ sa týka žalobcov a čiastočne zrušiť alebo subsidiárne primerane znížiť pokutu, ktorá bola žalobcom uložená v článku 2, a
- subsidiárne v druhom rade podstatne znížiť výšku pokuty, ktorá bola žalobcom uložená v článku 2, a
- zaviazať žalovanú nahradiť trovy konania vrátane úrokov z omeškania, ktoré vznikli žalobcom alebo niektorým z nich v súvislosti so zaplatením celej pokuty alebo jej časti, a
- prijať akékoľvek iné opatrenie, ktoré Súdny dvor považuje za vhodné.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V napadnutom rozhodnutí Komisia konštatovala, že Bonar Phormium Packaging („BPP“) sa zúčastňovala na spleťom karteli medzi výrobcami plastických priemyselných vriec, ktorý sa dotýkal Belgicka, Francúzska, Nemecka, Luxemburska, Holandska a Španielska. Komisia tiež zistila, že tento kartel bol organizovaný na európskej úrovni okolo obchodného združenia známeho ako Valveplast a rôznych jeho podskupín. Komisia konštatovala zodpovednosť prvého žalobcu za účasť BPP v karteli z dôvodu, že je materskou spoločnosťou spoločnosti Bonar Phormium NV („BP“), ktorej je BPP oddelením, a zodpovednosť druhého žalobcu konštatovala z dôvodu, že je právnym nástupcom BP, s ktorým uskutočnil koncentráciu. Komisia žalobcom uložila pokutu vo výške 12,24 milióna eur.

Prvý žalobca tvrdí, že Komisia sa dopustila právnych omylov a omylov v posúdení, keď ho uznala zodpovedným z protiprávneho konania BPP. V protiklade so zisteniami obsiahnutými v napadnutom rozhodnutí uvádza, že sa nezúčastňoval na obchodnej politike BPP, ktorej vedenie rozhodovalo o správaní na trhu autonómne.

Obidvaja žalobcovia ďalej subsidiárne tvrdia, že Komisia sa dopustila právneho omylu a omylu v posúdení, keď konštatovala, že toto spleťité dojednanie, identifikované v napadnutom rozhodnutí, bolo jedným trvajúcim protiprávnym konaním v rozpore s článkom 81 ES, ku ktorému došlo na európskej úrovni okolo združenia Valveplast, prípadne vtedy, keď konštatovala, že BPP sa zúčastňovala tohto protiprávneho konania alebo jej toto konanie bolo známe, a preto je zaň tiež zodpovedná. Podľa žalobcov mohla Komisia oprávnené konštatovať len to, že BPP sa zúčastňovala na dojednaniach týkajúcich sa Belgicka a Holandska, resp. že jej boli známe a bola za ne zodpovedná, a že sa zúčastňovala na karteli Valveplast iba jeden týždeň, a síce od 21. novembra 1997, keď sa zástupca BPP zúčastnil sa stretnutí Valveplast, do 28. novembra 1997, keď sa podľa napadnutého rozhodnutia účasť BPP na karteli skončila.

Žalobcovia ďalej subsidiárne tvrdia, že pokuta uložená Komisiou bola prehnaná a neprimeraná a bola ňou porušená zásada rovnosti zaobchádzania a zásada zákazu diskriminácie a že Komisia sa dopustila aj ďalších právnych omylov a omylov v posúdení pri určovaní výšky pokuty a neodôvodnila výpočet výšky pokuty. V tejto súvislosti žalobcovia tvrdia, že Komisia jednak nedocenila skutočnosť, že BPP hrala v celej veci výlučne pasívnu a obmedzenú rolu, jednak stanovila neprimerane a prehnane vysokú základnú sumu.

Žaloba podaná 13. februára 2006 – Talianska republika/ Komisia

(Vec T-61/06)

(2006/C 86/82)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: Paolo Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť oznámenie č. 12980 z 1. 12. 2005, ktorého predmetom je certifikácia a deklarácia priebežných výdavkov a žiadosť o platbu; DOCUP Veneto ob. 2 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 005),
- zrušiť oznámenie č. 13683 z 13. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program DOCUP Lombardia 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 014),
- zrušiť oznámenie č. 13684 z 13. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program POR Puglia (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 009),

- zrušiť oznámenie č. 13687 z 13. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program DOCUP Piemonte (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 007),
- zrušiť oznámenie č. 14013 z 19. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program DOCUP Toscana Ob.2 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 001),
- zrušiť oznámenie č. 14015 z 19. 12. 2005, ktorého predmetom je PON Rozvoj miestneho podnikania 2000-2006 (č. CCI 1999 IT 16 1 DO 002) – Platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy,
- zrušiť oznámenie č. 14016 z 19. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program POR Campania (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 007),
- zrušiť oznámenie č. 14082 z 20. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program DOCUP Ob.2 Lazio 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 009),
- zrušiť oznámenie č. 14108 z 20. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program DOCUP Lombardia (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 014),
- zrušiť oznámenie č. 14133 z 21. 12. 2005, ktorého predmetom je certifikácia a deklarácia priebežných výdavkov a žiadosť o platbu; DOCUP Veneto ob. 2 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 005),
- zrušiť oznámenie č. 14154 z 21. 12. 2005, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program POR Puglia (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 009),
- zrušiť oznámenie č. 00627 z 23. 1. 2006, ktorého predmetom sú platby Európskej komisie odlišné od požadovanej sumy; odkaz: Program POR Puglia (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 009),
- zrušiť všetky spojené a následné akty,
- zaviazať Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú totožné s tými, ktoré sú uvedené vo veci T-345/04, Talianska republika/Komisía ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004, s. 55.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – Eurallumina/Komisía

(Vec T-62/06)

(2006/C 86/83)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Eurallumina SpA (Portoscuso, Taliansko) (v zastúpení: L. Martin Alegi, R. Denton, M. Garcia, solicitors)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— buď:

- zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, alebo
- rozhodnúť, že predmetné oslobodenie od dane, ktoré bolo povolené rozhodnutím Rady 2001/224/ES, je zákonné do 31. decembra 2006 a akékoľvek sumy, o ktoré taliansky štát prišiel alebo by mal prísť, nemožno považovať za protiprávnu štátnu pomoc alebo ich prinajmenšom nemožno vymáhať, alebo
- zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a rozhodnúť, že predmetné oslobodenie od dane, ktoré bolo povolené rozhodnutím Rady 2001/224/ES, je zákonné do 31. decembra 2006 a akékoľvek sumy, o ktoré taliansky štát prišiel alebo by mal prísť, nemožno považovať za protiprávnu štátnu pomoc alebo ich prinajmenšom nemožno vymáhať,

— alebo:

- zrušiť články 1, 4, 5 a 6 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Eurallumina, alebo
- rozhodnúť, že predmetné oslobodenie od dane, ktoré bolo povolené rozhodnutím Rady 2001/224/ES, je zákonné do 31. decembra 2006 a akékoľvek sumy, o ktoré taliansky štát prišiel alebo by mal prísť, nemožno považovať za protiprávnu štátnu pomoc alebo ich prinajmenšom nemožno vymáhať, alebo
- zrušiť články 1, 4, 5 a 6 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Eurallumina a rozhodnúť, že predmetné oslobodenie od dane, ktoré bolo povolené rozhodnutím Rady 2001/224/ES, je zákonné do 31. decembra 2006 a akékoľvek sumy, o ktoré taliansky štát prišiel alebo by mal prísť, nemožno považovať za protiprávnu štátnu pomoc alebo ich prinajmenšom nemožno vymáhať,
- subsidiárne, zmeniť články 5 a 6 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Eurallumina, v tom zmysle, že podľa predmetného oslobodenia od dane do 31. decembra 2006 alebo prinajmenšom do 31. decembra 2003 nemožno akékoľvek sumy, o ktoré taliansky štát prišiel alebo by mal prísť, vymáhať, a
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie zo 7. decembra 2005 určené Francúzskej republike, Írsku a Talianskej republike, ktoré sa týka série rozhodnutí Rady povoľujúcich oslobodenie minerálnych olejov použitých pri výrobe oxidu hlinitého v Gardanne, regióne Shannon a na Sardínii od spotrebnej dane. V napadnutom rozhodnutí Komisia rozhodla, že tieto oslobodenia od dane predstavujú štátnu pomoc.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že oprávnené očakával, že toto oslobodenie od dane, ktoré Komisia navrhla a Rada jednomyselne schválila v rozhodnutí Rady 2001/224/ES⁽¹⁾ do konca decembra 2006 je právne platný akt Spoločenstva a akýkoľvek akt, ktorý uskutoční taliansky štát a žalobca na prebratie týchto opatrení a spoliehajúc sa na ne, nebude viesť k protiprávnemu výsledku. Podľa žalobcu mohol oprávnené očakávať, že peniaze, o ktoré taliansky štát prišiel v súlade so zákonne poskytnutými oslobodeniami od dane, sa nebudú v žiadnom prípade vymáhať. Komisia teda tým, že rozhodla, že uplatnenie oslobodení od dane od 3. februára

2002 do 31. decembra 2003 bolo štátnou pomocou, ktorá a má vymáhať, porušila práva žalobcu vo vzťahu k zásade legitímnych očakávaní, zásady právnej istoty, prezumpcie platnosti právnych aktov, „*lex specialis*“ a „*effret utile*“, ako aj zásadu riadneho výkonu správy.

Ďalej tvrdí, že Komisia tým, že rozhodla, že legitímne očakávanie žalobcu sa skončilo 2. februára 2002, nevzala do úvahy náležité obdobie, počas ktorého sa mali realizovať a amortizovať investície týkajúce sa žalobcovho závodu. Komisia preto údajne opomenula uviesť dôvody, z ktorých vychádza napadnuté rozhodnutie.

⁽¹⁾ 2001/224/ES: Rozhodnutie Rady z 12. marca 2001 o znížených sadzbách spotrebnej dane a oslobodení od takých daní z určitých minerálnych olejov použitých na zvláštne účely (Ú. v. ES L 84, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 342).

Žaloba podaná 16. februára 2006 – Eyropaiki Dynamiki/ESMDDZ

(Vec T-63/06)

(2006/C 86/84)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Eyropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Plioroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: N. Korogiannakis, právnik)

Žalovaný: Európske stredisko pre monitorovanie drog a drogovej závislosti

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Európskeho strediska pre monitorovanie drog a drogovej závislosti, ktorým bola ponuka žalobcu vyhodnotená ako neúspešná a zákazka pridelená úspešnému dodávateľovi,

— zaviazat' Európske stredisko pre monitorovanie drog a drogovej závislosti na zaplatenie trov žalobcu na právne zastúpenie a ostatných trov a výdavkov žalobcu, ktoré boli vynaložené v súvislosti s touto žalobou, ako aj na náhradu škody vyplývajúcej z výberového konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca podal ponuku ako odpoveď na výzvu na účasť vo výberovom konaní žalovaného pre programovanie softwaru a konzultačné služby (Ú. v. EÚ 2005/S 187-183846). Žalobca namieta proti rozhodnutiu, ktorým bola zamietnutá jeho ponuka a zákazka pridelená inému uchádzačovi.

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza, že prijatím namietaneho rozhodnutia boli porušené zásada nediskriminácie a transparentnosti, ako aj smernica 92/50⁽¹⁾ a Rozpočtové nariadenie⁽²⁾. Podľa žalobcu bola jeho ponuka odmietnutá na základe kritérií, ktoré neboli uvedené v oznámení o výberovom konaní. Žalobca takisto namieta, že žalovaný nepožiadala žalobcu o vysvetlenie a preto porušil zásadu správneho úrad-

ného postupu. Napokon žalobca uvádza, že namietané rozhodnutie obsahuje zjavné chyby v posúdení.

⁽¹⁾ Smernica Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74).

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. februára 2006 – Aqua-Terra Bioprodukt/ÚHVT

(Vec T-330/05)⁽¹⁾

(2006/C 86/85)

Jazyk konania: nemčina

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE

Žaloba podaná 16. decembra 2005 – A/Komisia

(Vec F-124/05)

(2006/C 86/86)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobca: A (Port-Vendres, Francúzsko) (v zastúpení: B. Cambier a L. Cambier, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie žalovanej z 28. februára 2005, ktorým sa zamietá žiadosť podaná žalobcom 22. októbra 2004 na základe článku 90 ods. 1 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev smerujúca k skončeniu disciplinárneho konania proti žalobcovi, ktoré sa začalo rozhodnutím zo 16. januára 2004,
- zrušiť rozhodnutie žalovanej z 26. septembra 2005, ktorým sa zamietá sťažnosť podaná žalobcom 20. mája 2005 na základe článku 90 ods. 2 Služobného poriadku smerujúca k zmene vyššie uvedeného rozhodnutia z 28. februára 2005,
- rozhodnúť, že vyššie uvedená žiadosť žalobcu z 22. októbra 2004 je prípustná a dôvodná,
- zaviazať žalovanú, aby žalobcovi a jeho rodine uhradila predbežnú sumu 1 581 801 eur, ktorá zodpovedá polovici ujmy spôsobenej rozhodnutím o začatí a pokračovaní v disciplinárnom konaní proti žalobcovi, pričom druhá polovica sa má upresniť za pomoci znalca,
- zaviazať žalovanú, aby uhradila úroky vo výške 8 % zo všetkých vyššie uvedených súm, a to od 23. novembra 1999, teda ukončenia prvej správy o internom vyšetrovaní vedenom Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), v ktorej sa objavujú prvé známky zaujatosti voči žalobcovi alebo subsidiárne, od 16. januára 2004, teda dátumu, kedy sa orgán poverený menovaním rozhodol začať proti žalobcovi disciplinárne konanie,

- ustanoviť znalca,
- zaviazať Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby šesť žalobných dôvodov.

V prvom žalobnom dôvode žalobca tvrdí, že predmetné disciplinárne konanie sa začalo jedine z dôvodu, že sa proti žalobcovi začalo trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozhodnutím o jeho zastavení vydaným Chambre du Conseil de Bruxelles 30. júna 2004. Disciplinárne konanie malo byť preto takisto zastavené.

V druhom žalobnom dôvode sa žalobca dovoľáva právoplatnosti vyššie citovaného rozhodnutia o zastavení trestného stíhania, proti ktorému žalovaná nepodalala odvolanie.

Subsidiárne, za predpokladu, že by bolo potrebné pripustiť, že orgán poverený menovaním môže viesť disciplinárne konanie založené na skutočnostiach, o ktorých Chambre du Conseil de Bruxelles s konečnou platnosťou rozhodol, že nie sú preukázané, sa žalobca vo svojom treťom žalobnom dôvode domnieva, že sporné rozhodnutia nesprávne spájajú konanie, ktoré sa proti nemu začalo, s výsledkom prebiehajúcich konaní proti pani Cresson.

Vo štvrtom a piatom žalobnom dôvode ďalej žalobca tvrdí, že skutočnosti, ktoré sa mu vytýkajú, sú chybné a že orgán poverený menovaním porušil povinnosť riadnej starostlivosti stanovenú v článku 24 Služobného poriadku a zásadu legitímnej dôvery v tom, že neurobil všetko, čo bolo v jeho právomoci na účely pochopenia skutočného priebehu udalostí.

Nakoniec v poslednom žalobnom dôvode sa žalobca domnieva, že primeraná lehota, v ktorej mal orgán poverený menovaním rozhodnúť, v každom prípade dávno uplynula, keďže skutkové okolnosti sa stali už v rokoch 1995 – 1996.

Pokiaľ ide o návrh na náhradu škody, žalobca tvrdí, že pochybenia žalovanej sú pôvodcom jeho nervovej depresie, v dôsledku ktorej bol nútený predčasne ukončiť svoju kariéru úradníka. Uvedená okolnosť spôsobila materiálnu a morálnu ujmu jemu ako aj jeho rodine.

Žaloba podaná 5. januára 2006 – Marcuccio/Komisia

(Vec F-2/06)

(2006/C 86/87)

(Jazyk konania: taliančina)

Účastníci konania

Žalobca: Luigi Marcuccio (Tricase, Taliansko) (v zastúpení: I. Cazzato, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločností

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie o zastavení konania o priznaní legálnych záruk žalobcovi, osobitne podľa článku 73 Služobného poriadku, v súvislosti s úrazom, ktorý utrpel 10. septembra 2003,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby predovšetkým uvádza, že napadnuté rozhodnutie je chybné v dôsledku zjavnej nelogickosti a úplne chýbajúceho odôvodnenia. Hoci totiž viackrát oznámil, že na jednej strane má záujem na pokračovaní konania smerujúceho k priznaniu jeho nárokov podľa článku 73 Služobného poriadku a na druhej strane je k dispozícii lekárovi určenému žalovanou, žalovaná aj tak usúdila, že žalobca nemá záujem na pokračovaní predmetného konania a preto ho zastavila.

Žalobca ďalej tvrdí, že žalovaná porušila právo, pretože žiadny predpis neukladá úradníkovi, ktorý utrpel úraz, aby nadviazal priamy kontakt s lekárom určeným inštitúciou s cieľom dohodnúť si stretnutie.

Napokon žalobca tvrdí, že žalovaná porušila povinnosť starostlivosti podľa článku 24 Služobného poriadku, keďže náležite nezohľadnila záujmy žalobcu a konala spôsobom nezlučiteľným s úradnými povinnosťami.

Žaloba podaná 3. februára 2006 – Suleimanova/Výbor regiónov

(Vec F-12/06)

(2006/C 86/88)

(Jazyk konania: francúzština)

Účastníci konania

Žalobkyňa: Karina Suleimanova (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Výbor regiónov Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie o vymenovaní žalobkyne za úradníčku Európskych spoločností v rozsahu, v akom stanovuje jej platovú triedu pri prijatí do služobného pomeru na základe článku 12 prílohy XIII Služobného poriadku,
- zaviazat Výbor regiónov na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Po úspešnom absolvovaní výberového konania uverejneného pred 1. májom 2004 bola žalobkyňa prijatá do služobného pomeru po nadobudnutí účinnosti nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004 o zmene a doplnení služobného poriadku úradníkov Európskych spoločností a podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločností [*neoficiálny preklad*] ⁽¹⁾.

Vo svojej žalobe žalobkyňa predovšetkým uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje platný rámec stanovený v oznámení o výberovom konaní. Uplatnením článku 12 prílohy XIII Služobného poriadku bola totiž žalobkyňa prijatá do nižšej platovej triedy, ako bola uvedená v oznámení o výberovom konaní.

Žalobkyňa sa tiež domnieva, že napadnuté rozhodnutie porušuje články 5, 29 a 31 Služobného poriadku, ako aj zásady rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie. Úspešní absolventi toho istého výberového konania resp. výberového konania rovnakej úrovne boli totiž zaradení do rôznych platových tried podľa toho, či nastúpili do služobného pomeru pred alebo po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 723/2004.

Žalobkyňa sa ďalej dovoláva porušenia zásady legitímnej dôvery v tom rozsahu, v akom oprávnene očakávala jej zaradenie do platovej triedy uvedenej v oznámení o výberovom konaní pre prácu, pre ktorú podala svoju prihlášku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 124, 27.4.2004, s. 1.

III

(Oznámenia)

(2006/C 86/89)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 74, 25.3.2006

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 60, 11.3.2006

Ú. v. EÚ C 48, 25.2.2006

Ú. v. EÚ C 36, 11.2.2006

Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006

Ú. v. EÚ C 10, 14.1.2006

Ú. v. EÚ C 330, 24.12.2005

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
